

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΟΥ 475 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 21 ΙΟΥΛΙΟΥ 2007

1 ΕΥΡΩ

ΜΕ ΤΟ ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΣΟΥΦΛΙΑ

Συνεχίζεται το τσιμεντάρισμα της Πάρνηθας

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

Τους έστειλαν στο θάνατο

ΣΕΛΙΔΑ 16

**Δυο ακόμα
δολοφονημένοι
κι ένας
τραυματίας**

ΣΕΛΙΔΑ 13

■ Κυβέρνηση και Δικαιοσύνη

**Ομπρέλα για
τους
δολοφόνους**

ΣΕΛΙΔΑ 3

■ Colpo grosso κυβέρνησης - Κομισιόν

**Στο στόχαστρο
η Ασφάλιση**

ΣΕΛΙΔΑ 13

■ Ρύπανση Sea Diamond

**Κυβέρνηση
ψευτών και
απατεώνων**

ΣΕΛΙΔΑ 11

**Νέο μέτωπο στον
«πόλεμο κατά της
τρομοκρατίας»**

ΣΕΛΙΔΑ 5

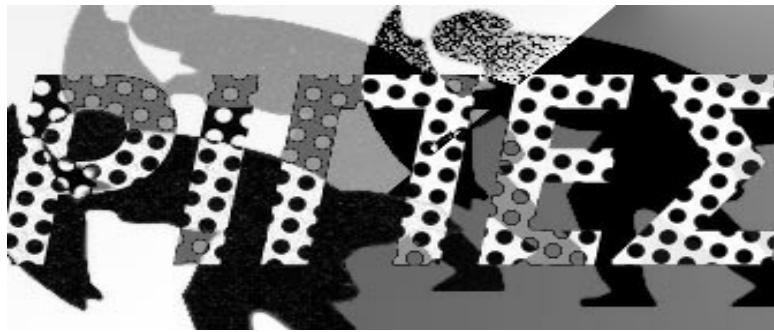

Φωτο: Bernard Bay

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

21/7: Βέλγιο: Ημέρα ανεξαρτησίας (1831) - Βολιβία: Ημέρα μαρτύρων 21/7/1774: Συνθήκη Κιουτσούκ Καΐναρτζή 21/7/1965: Δολοφονία Σωτήρη Πέτρουλα 21/7/1973: Δημοψήφισμα Χούντας (78,4% ΝΑΙ - 21,6% ΟΧΙ) για πολιτειακό 21/7/1975: Πρώτο φύλλο «Ελευθεροτυπία» 21/7/1996: Παραίτηση Ράντοβαν Κάρατζιτς από προεδρία Βοσνίας 22/7: Πολωνία: Ημέρα απελευθέρωσης (1944) 22/7/1916: Καταδίκη αναρχικών Μούνεϊ και Μπλινγκς για βομβιστική επίθεση με 10 νεκρούς (Σαν Φρανσίσκο) 22/7/1932: Θάνατος Ερρίκο Μαλατέτα 22/7/1943: Διαδήλωση 300.000 Αθηναίων με αίτημα να φύγουν οι Βούλγαροι φασίστες από την Θεσσαλονίκη - νεκρή η Παναγιώτα Σταθοπούλου (πολιτοποιήθηκε από γερμανικό τανκ) 30 νεκροί, 200 τραυματίες, 500 φυλακιστήκαν 22/7/1964: Βίαιες συγκρούσεις στη Λαύριο μεταξύ απεργών της κλωστοϋφαντουργίας Καρέλα και χωροφυλάκων με δεκάδες τραυματίες απεργούς 22/7/1996: Δολοφονία Χριστόφορου Μαρίνου στο πλοίο «Πήγασος» (συνταξίδευε με την Δάφνη Σημίτη) 22/7/2002: Σύλληψη Θωμά Σερίφη 23/7: Ολλανδία: Ημέρα τουλίπας - Αγίου Παύλου, Λιβύη, Αιθιοπία, Ομάν: Εθνική γιορτή (1952) 23/7/1953: Αρχή δίκης Νίκου Πλουσιπίδη (στρατοδεκία Αθήνας) 23/7/1978: 13 αλυσιδωτές εκρήξεις βομβών ακροδεξιών σε Αθήνα - Πειραιά 23/7/1892: Γέννηση Haile Selassie 23/7/1968: Πρώτη αεροπειροπέτεια PLO 24/7: Εκουαδόρ, Βενεζουέλα: Ημέρα Bolívar (1783) 24/7/1783: Γέννηση Simón Bolívar (Βενεζουέλα) 24/7/1909: Ιδρυση της Εργατικής Σοσιαλιστικής Ομοσπονδίας (Φεντερασίον) στη Θεσσαλονίκη 24/7/1923: Συνθήκη Λωζάνης (Βενιζέλειο) - καθορισμός ελληνοτουρκικών συνόρων 24/7/1924: Κυβέρνηση Θεμιστοκλή Σοφούλη 24/7/1974: Μεταπολίτευση 24/7/2002: Σύλληψη Κώστα Τέλλιου 24/7/1970: Αεροπειρατεία σε αεροσκάφος της Ολυμπιακής από παλαιστίνιους 25/7: Ολλανδία: Ημέρα ανεξαρτησίας - Τυνησία: Ημέρα δημοκρατίας (1957) 25/7/1929: Ιδρυση Αγροτικής Τράπεζας 25/7/1944: Εκτέλεση Ηλέκτρας Αποστόλου από Γερμανούς 25/7/1979: Ιδρυση Δημόσιας Επιχείρησης Πετρελαίου 25/7/2002: Σύλληψη Παύλου Σερίφη 26/7: Λιβερίο: Ημέρα ανεξαρτησίας (1847) - Μαλδίβες: Εθνική γιορτή (1965) 26/7/1969: Εκρηκτής βόμβας (Σύνταγμα) - τραυματισμός έξι περαστικών 26/7/1946: Έξι καταδίκασθεντες σε θάνατο εκτελούνται στα Γιαννιτσά (εμφύλιος) - Ειρήνη Γκίνη πρώτη εκτελεσθείσα από στρατοδικείο στην Ελάσα 26/7/1952: Εκθρόνιση Φαρούκ (Αγίου Παύλου) 26/7/1952: Θάνατος Εβίτα Περόν (33 ετών) από λευχαιμία 26/7/1953: Θάνατος Νικόλαου Πλαστήρα (70 χρόνων) πάρμπαχος 26/7/1956: Εθνικοποίηση Σουεζ (Νάσερ) 26/7/2002: Σύλληψη Πάτροκλου Τσελέντη 26/7/1979: Βόμβα στο κτίριο ΥΠΕΠΟ (Συγγρού) 27/7/1794: Καρατόμηση Ροβεστάρεου 27/7/1961: Θεμελίωση «Χαλιβουργίκης» (Καραμανής) 27/7/1996: Βομβιστική επίθεση στην Ολυμπιάδα της Ατλάντα (2 νεκροί) 27/7/2002: Σύλληψη Νίκου Παπαναστασίου 27/7/1967: Έξι μέλη του ΠΑΜ καταδικάζονται από έκτακτο στρατοδικείο (Χανιά).

● Δυο ακόμα προαναγγελθέντες δάνειοι στο Πέραμα ●●● Δυο ακόμα εργάτες δυσία στο βωμό του καπιταλιστικού κέρδους ●●● Εξεπλάγη, μήπως, κανείς; ●●● Σκοτώνουν το περιβάλλον, σκοτώνουν και τον ίδιο τον άνθρωπο της δουλειάς ●●● Κι όμως, ο άνθρωπος της δουλειάς εξακολουθεί να τους ανέχεται ●●● «Δειλοί, μοιραίοι κι άθωλοι αντάμα...» ●●● Το βράδυ στα κανάλια η δολοφονία των εργατών αξιολογήθηκε ως ήσσονος σημασίας σε σχέση με την πυρκαγιά στον Καρέα και τα νέα για την υγεία του αρχιεπισκόπου ●●● Σε βαθμό που να σκέφτεσαι ότι τη φωτιά μπορεί να την έβαλαν και γ' αυτό το λόγο ●●● «Φέτος παρουσίαστηκε μείωση στα κρούσματα βίας στις κερκίδες του ποδοσφαιρικού μας πρωταθλήματος», δήλωσε ο Γιώργος Ορφανός ●●● Ο νεκρός της Παιανίας προφανώς δεν μετράει, γιατί συνέβη εκτός κερκίδων ●●● Οπότε τον χρεώνεται άλλος υπουργός ●●● Να τους χαίρε-

σαίς, τον κατηγορούν από πάνω ●●● Ντιπι ανεγέρθηκαν αυτοί οι Τούρκοι εδνικιστές ●●● Αντί ν' αφήσουν τον «πρόξενο» στην ανυπαρξία του, τον έκαναν εθνικό ήρωα στην Ελλάδα ●●● Εμάς δε μας σκεφτήκατε, ρε; ●●● Κάνε κι εσύ μια «εκστρατεία σωτηρίας της Πάρνηθας». Μπορείς ●●● Φτάνει να είσαι ιδιοκτήτης ΜΜΕ ή εκπρόσωπος ΜΚΟ ●●● Τελικά, το δάσος καμένο πουλάει μια χαρά ●●● Μετά το Φόρουμ και το ΠΑΜΕ κάνει συναυλία για το δάσος ●●● Πουλάει και προεκλογικά το δέ-

μά ●●● Άσε που κάνουν τζάμπα διαφήμιση οι φίρμες, εν ενεργεία ή ξεπεσμένες ●●● Πιο καθαρά τα πράγματα στην Παλαιοστίνη ●●● Από τη μια οι προδότες, από την άλλη οι αντιστασιακοί ●●● Μπροστά σ' αυτά που κάνουν ο Αμπάς και οι σύμμαχοί του, η δική μας Βάρκιζα δυμίζει αδύο οπορτουνιστικό αμάρτημα ●●● Επειδή αρκετοί ασχολούνται (με καθυστέρηση ετών) με το σκάνδαλο των καταπατήσεων της «Νέας Αιολίδος» στο δάσος της Σταμάτας, έχουμε ένα ερωτηματάκι ●●● Γιατί κανείς δε μιλά για την εμπλοκή ανώτερων και ανώτατων δικαστικών στο σκάνδαλο και τις βιλάρες που έχουν χτίσει στα καταπατημένα; ●●● Γιατί, ε; ●●● Αποδεικτικά στοιχεία και φωτογραφίες έχει δημοσιεύσει η «Κ» προ διετίας ●●● Αλλά, φωνή βοώντων εν τη ερήμω ●●● Αυτό, δηλαδή, δεν εντάσσεται στο λεγόμενο «παραδικαστικό»; ●●● Και μη μας πουν ότι δεν τα ξέρουν, γιατί ξέρουμε ότι τα ξέρουν ●

◆ - Ταξιδεύετε σ' όλο τον κόσμο. Φαντάζομαι ότι θα ακούτε την κριτική για την κυβέρνηση της πατριδίας σας.

«Είναι δίκαιη κριτική. Αν πιστεύετε ότι ο Μπους διοικεί την Αμερική, είσαι τουλάχιστον αφελής. Δεν υπάρχει κυβέρνηση στης ΗΠΑ, μόνο εταιρείες και τράπεζες που θεωρούν ότι ο κόσμος τους ανήκει. Και η κατάσταση θα γίνει χειρότερη ώστου οι άνθρωποι να συνειδητοποιήσουν τι συμβαίνει».

- Και ποια είναι η ευθύνη του καλλιτέχνη;

«Μπορείς να προσπαθήσεις να ενημερώσεις τον κόσμο. Οχι όμως με έναν καταγισμό όχρηστων πληροφοριών αλλά με ένα άλμπουμ, ένα μυθιστόρημα, μια ταινία, ένα είδος πληροφοριακού αντάρτικου. Π.χ. ο Ουλιαμ Μπάροουζ, (ένας συγγραφέας με τον οποίο ο Λάσγουελ έχει συνεργαστεί στο παρελθόν) μιλούσε μέσα από τη μυθοπλασία για τη διασπορά των ναρκωτικών στα γκέτο, για τη μάστιγα του AIDS, για τον ελεγχό του πληθυσμού, για την αλλοτρίωση των ανθρώπων. Προειδοποιούσε χρόνια πριν για τον ερχομό της κοι-

νωνίας του ελέγχου».

Ο σπουδαίος Μπίπι Λάσγουελ αποντώντας σε ερώτηση σχετική με την κριτική που αισκείται στην αμερικανική εξωτερική πολιτική («Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία», 15.7.07). Ο Λάσγουελ εμφανίζεται στην Αθήνα, στο πλαίσιο του Sync Festival, στις 24 Ιούλη.

◆ «Η Α.Δ.Ε.Δ.Υ. διευκρινίζει σε σχέση με την ανακοίνωση της «Συμμοχίας Σταματήστε το Πόλεμο» η οποία κυκλοφόρησε

κατά την χθεσινή αντιπολεμική κινητοποίηση ενάντια στην εισβολή στον Λίβανο, τα ακόλουθα: 1.- Ουδέποτε και με οποιονδήποτε τρόπο, ενημερώθηκε η Α.Δ.Ε.Δ.Υ. για το περιεχόμενο της ανακοίνωσης,

την οποία και δεν ανογνωρίζει.

2.- Η Α.Δ.Ε.Δ.Υ. ουδέποτε εξέφρασε κάποια συγκεκριμένη θέση σε σχέση με τα πολιτικά κόμματα της Παλαιοστίνης και ποτέ δεν πήρε θέση υπέρ ενός ή άλλου πολιτικού φορέα. 3.- Η Α.Δ.Ε.Δ.Υ. πάντοτε θα υποστηρίζει με θέρμη το δίκαιο αίτημα της αναγνώρισης του Παλαιοστινιακού κράτους και θα προσπαθεί πάντα να συμβάλλει στην υλοποίηση των δίκαιων αιτημάτων του παλαιοστινιακού λαού».

Δελτίο Τύπου της 13.7.2007, που αποκαλύπτει ότι οι άνθρωποι του ΣΕΚ έκαναν λαθροχειρία, βάζοντας την υπογραφή της ΑΔΕΔΥ κάτω από δικό τους κείμενο. Προφανώς το έχουν κάνει και άλ-

λες φορές και δεν υπήρξε πρόβλημα, οπότε τους έμεινε η συνήθεια. Εκείνο που δεν μάθαψε είναι με τι ποσό χρηματοδότησε η ΑΔΕΔΥ τη συγκεκριμένη εκδήλωση.

◆ Την έκαναν πριν δύο χρόνια τη λαθροχειρία, την επαναλαμβάνουν και φέτος. Για το «Ριζοσπάστη» λέμε, που παρουσιάζει σαν από-

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Επιτρέπει να παρακάμπτονται οι κανόνες ασφαλείας και εκεί (στο Πέραμα), εάν υπάρχει η έννοια της ευθύνης της Πολιτείας είναι ακριβώς στον ανυπεράσπιστο άνθρωπο, που θέλει το μεροκάματο για να ζήσει τα παιδιά του, να τον προστατεύει η Πολιτεία, το κράτος. Αυτή είναι η μέγιστη ευθύνη της πολιτικής, αυτή είναι η ουσία της πολιτικής.

Πέτρος Ευθυμίου

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

ρέων ότι τα μέτρα πρόληψης στην Ελλάδα εφαρμόζονται λίγα πλημμελώς; Δεν γνωρίζουν ότι, ιδιαίτερα σε ναυπηγεία, υπάρχουν αυξημένοι κίνδυνοι; Φυσικά το γνωρίζουν. Ομως φαίνεται ότι το ενδιαφέρον ενισχύεται ότ

■ Δίωξη για τα μάτια

Παραγγελία να ασκηθεί ποινική δίωξη για εικβίσαση κατά πράξη και κατά συνήθεια (ακούργημα) κατά των νομίμων εκπροσώπων των γαλακτοβιομηχανιών ΦΑΓΕ, VI-VARTIA, ΑΓΝΟ και ΜΕΒΓΑΛ έδωσε ο εισαγγελέας Εφετών Ισ. Ντογιάκος. Η παραγγελία για άσκηση δίωξης στηρίζεται στο πόρισμα προκαταρκτικής εξέτασης στο πλαίσιο της οποίας κατέθεσαν γαλακτοπαραγωγοί οι οποίοι αποκάλυψαν πως εκβιάζονταν από το καρτέλ του γάλακτος.

Πρόκειται για μια ακόμη δίωξη για τα μάτια που ή στο αρχείο θα καταλήξει ή σε αθώωση των υπευθύνων των μεγάλων γαλακτοβιομηχανιών. Δεν χρειάζεται να πούμε γιατί. Αλλιών οη αστική Δικαιοσύνη τα βάλει με τα ιερά και τα δύσια του καπιταλισμού. Οι νόμοι υπάρχουν μόνο για να τιμωρούν το λαούτζικο. Το ίδιο και οι δικαστικές διαδικασίες. Άλλωστε, όπως έχει γίνει γνωστό, οι εταιρίες του καρτέλ του γαλακτος έχουν ήδη οργανώσει τη νομική τους άμυνα.

■ Και μια διδακτική αθώωση

Πληνγύριζαν τα πράσινα στελέχη μετά την κατά πλειοψηφία αποαλλακτική απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων, που απεράνθη ήτοι η υπόθεση της ΔΕΚΑ έχει υποκύψει σε παροργαφή, διότι την επίμοχη περίοδο στην οποία αναφέρονται τα αδικήματα ίσχυε ο προηγούμενος νόμος. Πληνγύριζαν μολονότι μια ζωή θα τους συνοδεύει το στήγμα του λαμπόγιου, αφού η υπόθεση δεν δικάστηκε στην ουσία. Αυτό που τους ενδιέφερε δεν ήταν να καθαρίσουν τ' όνομά τους, αλλά να τη βγάλουν καθαρή στο δικαστήριο.

Το ίδιο ενδιέφερε και το ΠΑΣΟΚ. Μη τυχόν και υπάρξει καμιά καταδίκη πράσινου στελέχους την προεκλογική περίοδο.

Και τι να πεις για την κυβέρνηση και τις Φιλιππινέζες της στον Αρειο Πάγο, που ανακίνησαν αυτή την υπόθεση και πάλι, ενώ ήξεραν πολύ καλά πως νομικά η μόνη ορθή προσέγγιση είναι αυτή της παροργαφής (δεν μπορεί να δικάζεται κάποιος με μεταγενέστερο πιο αυστηρό νόμο). Το μόνο που τους ενδιέφερε ήταν να σύρουν κάποιους Πασόκους στο εδάφιο για να κάνουν πολιτικό ντόρο. Δεν τα κατάφεραν, όμως, να δημιουργήσουν πλειοψηφία στο δικαστήριο, αλλά δεν μπορούν και οι Πασόκοι να τους τη βγουν, αφού γλίτωσαν λόγω παραγραφής και όχι λόγω αθωότητας.

■ Κυβέρνηση και Δικαιοσύνη

Ομπρέλα για τους δολοφόνους

Με νωπό ακόμα το αίμα των δυο δολοφονημένων εργατών στο κάτεργο της Ναυπηγεπικευαστικής Ζώνης, κυβέρνηση και Δικαιοσύνη, πιασμένες χέρι-χέρι, έσπευσαν να βάλουν προστατευτική ομπρέλα πάνω από τους δολοφόνους. Την ώρα που ο Γιακουμάτος μιλούσε για τους... φιλοπάτριδες εφοπλιστές που «με δάκρυα παίρνουν τα καράβια τους και πάνε έξω», επειδή τα μεροκάματα στη Ζώνη είναι υψηλά, η Εισαγγελία Πειραιά αντιμετώπιζε τον υπεύθυνο του εργολαβικού συνεργείου, τον τεχνικό ασφαλείας και τον

πλοιάρχο του γκαζάδικου (εννοείται πως η εφοπλιστική εταιρία έμεινε εντελώς στο απυρόβλητο) ως υπόπτους για την τέλεση... τροχαίου αυτοχήματος, απαγγέλλοντάς τους κατηγορίες σε βαθμό πλημμελήματος για ανθρωποκτονία από αμέλεια κατά συρροή και για παράβαση του προεδρικού διοικήματος για την υγειεινή και ασφάλεια των εργαζόμενων σε ναυπηγικές εργασίες.

Στο ισχύον Ποινικό Δίκαιο υπάρχει η έννοια του «ενδεχόμενου δόλου», που διαχωρίζεται από την «αμέλεια».

«Ενδεχόμενο δόλο» έχει κάποιος που κάνει μια πράξη γνωρίζοντας τις συνέπειες της και αδιαφορώντας γι' αυτές. Οι ευθύνες των εφοπλιστών, των εργολάβων και των ανθρώπων τους για την έκρηξη στο γκαζάδικο «Ailsa Craig» αποτελούν τον ορισμό του «ενδεχόμενου δόλου». Τουλάχιστον σε επίπεδο ποινικής δίωξης. Εστειλαν σωληνωρυγούς να δουλέψουν σ' ένα «τάνκι» που είχε πιστοποιητικό μόνο για εργασίες καθαρισμού. Και μάλιστα τους έστειλαν να κάνουν σιδηρουργικές εργασίες με μια κοινή μπαλαντέζα και όχι αντει-

φορτίσει ποινικά την υπόθεση από την αρχή, βάζοντας έτσι το πλαίσιο στην ανάκριση. Άλλωστε, όταν έρθει η ώρα της ανάκρισης, τα φώτα της δημοσιότητας έχουν απομακρυνθεί και η υπόθεση ξεχνιάζεται. Ετσι γινόταν μέχρι τώρα, έτσι θα γίνει και πάλι. Κατηγορίες σε επίπεδο τροχαίου αυτοχήματος και ανάλογες καταδίκες με αναστολή.

Κι όμως, αυτή η προκλητική παρέμβαση της αστικής Δικαιοσύνης, που ουσιαστικά δίνει γραμμή και στους μηχανισμούς που θα κάνουν την έρευνα, έμεινε ασχολίαστη. Αναμένονται μάλιστα δύο πρόσιμα. Ένα από δύο προγματογόνων που διορίστηκαν από το πιάνικο του Πρωτοδικείου και ένα από το Σώμα Επιθεωρητών Εργασίας. Γιατί δύο πορίσματα; Για να κάνουν καλύτερα τη δουλειά τους οι δικηγόροι των δολοφόνων, «παιζόντας» με τις διαφορές στα πορίσματα και δημιουργώντας τη νομική βάση που λέγεται «αμφιβολίες».

■ Ποια ανεξαρτησία:

Δεν είναι καινούργιο φαινόμενο, αλλά πρέπει κάθε φορά να κάνουμε την αναγκαία υπενθύμιση. Για να πρωθεθεί ο νέος εκλεκτός της κυβέρνησης στην ηγεσία του Αρείου Πάγου παρελήφθησαν μερικοί που ήταν πιο μπροστά απ' αυτόν στην επετηρίδα, ενώ για να γίνει αντιπρόεδρος (με πρόεδρο των Κεδίκογλου) είχε γίνει ειδική νομοθετική ρύθμιση. Δηλαδή, ο άνθρωπος αυτός είναι κυβερνητικός παράγοντας και τον προσήζαν γι' αυτή τη θέση από τη στιγμή που η ΝΔ κέρδισε την εξουσία. Κριτήρια για την επιλογή του στη συγκεκριμένη θέση δεν ανακοινώθηκαν, όπως δεν έχουν ανακοινώθει ποτέ από καμιά κυβέρνηση, που πάντα επιλέγει τους δικούς της ανθρώπους για να στελεχώσει την κορωνίδα των καταστατικών μηχανισμών. Και φυσικά, αυτοί φροντίζουν να λειτουργούν σαν κυβερνητικοί υπόλληλοι.

Να μη μας μιλούν, λοιπόν, για ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης και όλες τέτοιες παπαριές, όταν δεν τηρούν ούτε τα στοιχειώδη προσχήματα. Για παράδειγμα, η εκλογιμότητα των δικαστών θα τους έδινε τη δυνατότητα να κάνουν καλύτερα την προπαγάνδα περί ανεξαρτησίας. Ομως, η εκλογιμότητα περιέχει κινδύνους κι αυτοί θέλουν τον απόλυτο ελεγχό της κατάστασης. Γ' αυτό και το σύνταγμα δίνει στην κυβέρνηση το δικαίωμα του διορισμού. Ενας δικαστής που θέλει να κάνει καριέρα φροντίζει από σχετικά νωρίς να προσκολληθεί σε μια κλίκα και να κάνει τις απαραίτητες διασυνδέσεις. Χωρίς αυτές τη καριέρα του δεν θα εξελιχθεί μέχρι τα ανώτατα αξιώματα.

■ Πανάξια προαγωγή

Οπως προέβλεπαν τα ρεπορτάζ των εφημερίδων, ο σύμβουλος Π. Πικραμένος εκλέχτηκε τελικά αντιπρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας. Εκλεκτός της κυβέρνησης της ΝΔ, έδωσε τις εξετάσεις του και πέρασε με άριστα. Δεν έρουμε σε πόσα ακριβώς «μαθήματα» εξετάστηκε, έρουμε όμως πολύ καλά ένα. Εδώ και δυόμισι χρόνια ο κ. Πικραμένος οδηγεί από αναβολή σε αναβολή (εφτά αναβολές συνολικά!) την προσφυγή της ΠΕΔΔΥ (Πανελλήνια Ενωση Δασολόγων Δημοσίων Υπαλλήλων) ενάντια στον δασοκτόνο νόμο της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ και την ακόμα πιο δασοκτόνο εφαρμοστική εγκύλιο της κυβέρνησης της ΝΔ, για την οποία είχε οριστεί ως εισηγητής. Με την προαγωγή του επιβραβεύτηκε για τη βοήθεια που προσέφερε στην κυβέρνηση, ενώ ταυτόχρονα ονούγει ο δρόμος για νέες αναβολές στην υπόθεση (προκειμένου να οριστεί νέος εισηγητής και να ενημερωθεί).

Εκλογολογούν αδιαλείπτως

κανένας λόγος για να πάει η κυβέρνηση πιο νωρίς σε εκλογές.

Πανικός στο κυβερνητικό στρατόπεδο; Αδυναμία του Καραμανλή να μαζέψει υπουργούς και στελέχη; Δεν νομίζουμε. Απλώς, η εκλογολογία βολεύει ακράντωτα την κυβέρνηση, διότι μεταφέρει την προσοχή σε πεδίο ευνοϊκού γι' αυτή. Μια χαρά αποπροσανατολιστικά λειτουργούν οι ανούσιες διαφωνίες υπουργών σχετικά με το στόχο διεξαγωγής των εκλογών και η εκλογολογία. Αυτό το έχει καταλάβει και το ΠΑΣΟΚ, γ' αυτό και δεν παρακολουθεί την εκλογολογία, η οποία αποτελεί πλέον αποκλειστικό προνόμιο των κυβερνητικών στελεχών. Αυτό το τελευταίο λέει πολλά. Συνήθως μια κυβέρνηση δεν εκλογολογεί, για να έχει το πλεονέκτημα του αιφνιδιασμού. Από τη στιγμή που η κυβέρνηση Κα-

ραμανλή δεν έχει αυτό το πλεονέκτημα (όποτε κι αν γίνουν πια οι εκλογές) και στελέχευται τις σκέψεις του. Θ' αφήσει, λοιπόν, να περάσει το πρώτο εικοσαήμερο του Αυγούστου με τις διακοπές και τα πανηγύρια και μόλις ο κόσμος ξαναμαζευτεί στις πόλεις θ' ανακοινώσει εκλογές για την τελευταία εβδομάδα του Σεπτεμβρίου ή την πρώτη του Οκτώβρη. Αν όλα κυλήσουν ομαλά για την κυβέρνηση, βέβαια, και δεν υπάρχει τίποτα έκτακτο, που θα στείλει τις εκλογές... στην ώρα τους.

Θα σώσουν την Παλαιοιστίνη νέες εκλογές;

Πόσο νομιμοποιημένο μπορεί να είναι ένα όργανο το οποίο ακόμα και ο ίδιος ο επικεφαλής του πολιτικού του τμήματος έχει αποκαλέσει «παράνομο» και «απατητό»; Ο λόγος για την Οργάνωση για την Απελευθέρωση της Παλαιοιστίνης και τον Φαρούκ Καντούμι, ο οποίος αρνήθηκε να παρευρεθεί στην τελευταία σύνοδο του Κεντρικού της Συμβουλίου, που έγινε την περασμένη Τετάρτη, τα αποτελέσματα της οποίας δε γνωρίζουμε τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές. Η σύνοδος έγινε στη Ραμάλια της Δυτικής Οχθης και οι Σιωνιστές πρόσφεραν τις απαραίτητες διευκολύνσεις για την πραγματοποίησή της, επιτρέποντας σε εξόριστους Παλαιοιστίνιους πολιτικούς, όπως ο ηγέτης του «Δημοκρατικού Μετώπου» για την Απελευθέρωση της Παλαιοιστίνης, Νομιέφ Χαουατμέχ (ο οποίος και δέχτηκε), να παρευρεθούν σ' αυτή ελπίζοντας, ότι θα αποτελέσει σανίδα σωτηρίας για τον δικτάτορα Αμπτάς, προκειμένου

να νομιμοποιηθεί το πραξικό πημά του μέσα στον Παλαιοιστίνιακό λαό.

Το πιθανότερο είναι η σύνοδος της ΟΑΠ να επικύρωσε την έκληση του προέδρου της Παλαιοιστίνιακής Αρχής, Μαχμούντ Αμπτάς, για νέες προεδρικές και βουλευτικές εκλογές. Ακόμα κι αν γίνει όμως έτσι, ποιο πρόβλημα θα καταφέρουν να λύσουν αυτές οι εκλογές και ποιος θα διασφαλίσει το αδιάβλητο της διεξαγωγής τους; Οι περιστέρες βουλευτικές εκλογές που έγιναν στην Παλαιοιστίνη έγιναν χωρίς ούτε ένα φεγγάρι (γι' αυτό και χαρακτηρίστηκαν υποδειγματικές ακόμα κι από τον πρώην πρόεδρο των ΗΠΑ, Τζίμι Κάρτερ). Με την κατάσταση που έχει διαμορφωθεί σήμερα στην Παλαιοιστίνη (ντε φάρκτο διχοτόμηση Δυτικής Οχθης και Λωρίδας της Γάζας, οι κυβερνήσεις των οποίων δεν αναγνωρίζουν η μία την άλλη), ποιος νοήμων άνθρωπος μπορεί να περιμένει ότι οι εκλογές θα διεξαχθούν με τον ίδιο τρόπο (ότον μάλιστα μέσα σ' αυτό το χρόνο

έχουν σκοτωθεί πάνω από 600 Παλαιοιστίνιοι σε εμφύλιες συγκρούσεις);

Από την άλλη, ας σκεφτούμε ότι η νίκη της Χαμάς στις περιστέρες εκλογές (παρά το αδιάβλητο της διεξαγωγής τους) αντιμετωπίστηκε από τη «δημοκρατική διεθνή κοινότητα» με τέτοια πολιτική και οικονομική βαρβαρότητα που παρόμοια δεν είχε ασκηθεί ούτε στα πιο δικτατορικά καθεστώτα της Λατινικής Αμερικής. Τι θα αλλάξει αν σ' αυτές τις εκλογές ξανακερδίσει η Χαμάς; Στόχος λοιπόν δεν είναι η διέξοδος από την ενδοπαλαιοιστινιακή διένεξη, που φαίνεται ότι έχει φτάσει σε αδιέξοδο, αλλά η διά της βίας εκλογή του υποτοκτικού της Ουάσιγκτον, Μαχμούντ Αμπτάς. Λέμε διά της βίας, γιατί βία δεν είναι μόνο η ένοπλη επέμβαση (όπως έκαναν οι Αμερικάνοι στο Ιράκ), αλλά και ο διεθνής οικονομικός στραγγαλισμός, ταυτόχρονα με τις καθιερωμένες εισβολές, βομβαρδισμούς και συλλήψεις που κάνει ο ισραηλινός στρατός όχι μόνο στη Γάζα αλλά και

στη Δυτική Οχθη.

Αυτό φαίνεται να συνειδητοποιεί η Χαμάς που ζητά από τον Αμπτάς το αυτονόμο: να επαναληφθεί ο μεταξύ τους διάλογος και οι εκλογές να γίνουν όταν πρέπει κι όχι όταν θέλουν οι Αμερικάνοι. Οποια γνώμη κι αν έχει κανείς για τη Χαμάς (κι εμείς ποτέ δεν ισχυριστήκαμε ότι είναι κανένα... προλεταριακό ή επαναστατικό κίνημα), ό,τι κι αν έχει να της καταλογίσει για τα λάθη που έκανε στη σύγκρουσή της με τη Φατάχ στη Λωρίδα της Γάζας (λάθη που κριτικάριστηκαν ακόμα και από τον εξόριστο γηγέτη της Τζιχάντ, Ραμαντάν Σαλάχ, ο οποίος κατηγόρησε τον Αμπτάς ότι τα εκμεταλλεύτηκε για να κλείσει όλες τις πόρτες του διαλόγου, λάθη που τα παραδέχτηκε ακόμα κι ο ίδιος ο ηγέτης της Χαμάς, Χαλέντ Μεσάαλ), δεν μπορεί να υποστηρίξει ότι η Χαμάς ευθύνεται για το σημερινό αδιέξοδο και να βάλει στο ίδιο τουσυβάλι τον (ανοιχτά πλέον) αμερικανόδουλο πρόεδρο της Παλαιοιστίνιακής Αρχής με τη

■ Ολοκληρώνεται το έγκλημα

300 τετραγωνικά μέτρα φέρεται να απέμειναν στην Φάταχ Άλ Ισλάμ για να πολεμήσει μέσα στο παλαιοιστινιακό στρατόπεδο Νοχρ Άλ Μπαρέντ. Ο λιβανέζικος στρατός, αν και έχει χάσει πάνω από 100 στρατιώτες του, προχώρησε βαθιά μέσα στο στρατόπεδο μετατρέποντάς το σε σωρό από ερείπια. Το προδιαγεγραμμένο έγκλημα (λιβανέζος στρατηγός είχε καταγγείλει από τις αρχές του πολέμου αυτού, ότι ούτε λίγο ούτε πολύ στήθηκε από την κυβέρνηση) φαίνεται ότι οδεύει προς

το τέλος του, με πολύ αίμα αλλά και σφοδρή αντίσταση.

Η Χεζμπολά παραμένει σιωπηλή (ξεχάστηκαν οι προειδοποίησεις Νασράλα, ότι η εισβολή στο στρατόπεδο θα σημάνει τέρασμα της «κόκκινης γραμμής»), η Φατάχ του Αμπτάς εμφανίζεται περισσότερο «αντιτρομοκρατική» παρά ποτέ (με δηλώσεις αξιωματούχου της ότι ήρθε η ώρα να συμμετάσχει στο πλευρό του λιβανέζικου στρατού στις στρατιωτικές επιχειρήσεις κατά της «συμμορίας» της Φατάχ Άλ Ισλάμ) και η λιβανέζικη κοινωνία μένει αμέτοχη παρακολουθώντας τα τεκταινόμενα (αρκετοί ίσως με ανακούφιση).

Οι Παλαιοιστίνιοι όμως δεν θα ξεχάσουν ποτέ αυτό που έγινε. Και ίσως να μην τελείωσε το «παιχνίδι» ακόμα, όσο η εξαθλίωση θα στρώχνει όλο και περισσότερους Παλαιοιστίνιους σε ριζοσπαστικές λύσεις, μακριά από τον «ειρηνικό διάλογο» που έχουν επιλέξει οι υπόλοιπες πολιτικές δυνάμεις (συμπεριλαμβανομένης της Χεζμπολά), όπως δεσμεύτηκαν στην περιφράγμη διάσκεψη του Παρισιού, που οργανώθηκε από την γαλλική κυβέρνηση (και κατά τα άλλα αποτελέσει μια τρύπα στο νερό, πέρα από την υπενθύμιση του ρόλου της Γαλλίας στην πολιτική ζωή του Λιβάνου).

■ Ο Σαρκοζί δεν είναι φασίστας. Φασιστικός είναι ο γαλλικός καπιταλισμός

Πολλές φορές στο παρελθόν είχαμε αποκαλέσει τον Νικολά Σαρκοζί «φασίστα». Κάνουμε την... αυτοκριτική μας: τον αδικήσαμε τον άνθρωπο. Ο Σαρκοζί οποδείχθηκε γνήσιο τέκνο του πολιτικού συστήματος που υπηρετεί. Κατόρθωσε να διαλύσει τη γαλλική ακροδεξιά και το σοσιαλιστικό κόμμα και να συσπειρώσει όλους γύρω του, γ' αυτό και του αξίζουν τα... συγχαρητήριά μας! Ο πρώην υπουργός Πολιτισμού του Φρανσουά Μιτεράν (του... σοσιαλιστή που διατηρούσε επαφές με τα αποστάσματα θανάτου, όταν ήταν υπουργός Δικαιοσύνης, τον καιρό του πολέμου με την Αλγερία) δέχτηκε επιτέλους να συνδράμει στον «εκσυγχρονισμό των θεσμών», παραμένοντας «πιστός στις ιδέες του» (έτσι δήλωσε ο άνθρωπος, έτσι θα 'ναι)! Μας απάλλαξε από μια φαγούρα που είχαμε όλο αυτό το διάστημα, περιμένοντας με αγωνία τη «σοσιαλιστική» νότα στην κυβέρνηση Σαρκοζί.

Την έκπληξη απετέλεσε, όμως, η νέα υπουργός Δικαιοσύνης, η 41χρονη και Ντατάτ (που -τι τραγική ειρωνεία- είναι κόρη μιας Αλγερίνης και ενός Μαροκινού κτίστη). Η και Ντατά, λοιπόν, πιστή κι αυτή στις ιδέες της (υποθέτουμε), υπεράσπισε με πάθος το νέο νόμο του Σαρκοζί για ακόμα αυστηρότερες ποινές στους νεαρούς «εγκληματίες» (μάλιστα, δύο απ' τα 12 αδέλφια της ανήκουν σ' αυτή την κατηγορία).

Ποιος μήλησε για φασισμό Σαρκοζί; Οι άλλοι που τον στηρίζουν τι είναι; Ή μήπως έχουμε πεπαλαιωμένη αντίληψη για το σύγχρονο φασισμό αναζητώντας τον μόνο στις γραφικές περιθωριακές γκρουπές με τα ξυρισμένα κεφάλια και τα άδεια μυαλά; Ψάξτε και λίγο πίσω από τις γραβάτες, ντε!

Χαμάς.

Ο Αμπτάς πλέον έχει χαράξει το δρόμο που θα ακολουθήσει και τον ακολουθεί με συνέπεια. Τόσο ο Αμερικανός όσο και οι Σιωνιστές του έχουν απαγορέψει πλέον κάθε σκέψη για επανέναρξη του διαλόγου με τη Χαμάς κι αυτός δε δείχνει διατεθειμένος να τον επαναλάβει. Αυτό φάνηκε και από την τελευταία συνάντησή του με τον ισραηλινό πρωθυπουργό, ο οποίος αρνήθηκε προκλητικά να συζητήσει για οποιοδήποτε άλλη ζήτημα πέραν της απομόνωσης της Χαμάς και της εξασφάλισης της ασφάλειας του Ισραήλ (δεν δέχτηκε ούτε την επανέναρξη των διαπραγματεύσεων για τους πρόσφυγες, την Ιερουσαλήμ, τα σύνορα και άλλα ακανθώδη ζητήματα). Το μόνο βήμα «καλής θέλησης» που έκαναν οι Σιωνιστές ήταν η απελευθέρωση των 250 μελών της Φατάχ στη Λωρίδα της Γάζας (λάθη που έκανε στη σύγκρουσή της με τη Φατάχ στη Λωρίδα της Γάζας λόγω της ανακοίνωσης ότι τερματίζουν την καταδίωξη 189 Παλαιοιστίνιων μαχητών, κατά κύριο λόγο προερχόμενων από τις «Ταξιαρχίες Μαρτύρων του Αλ Ακσά» (συμπεριλαμβανομένου του γηγέτη τους στη Τζενίν, Ζακαρία Ζουμπάντι), οι οποίοι φέρονται να υπέγραψαν δήλωση μετάνοιας για την επιθέση καταδίωξης της Φατάχ στη Λωρίδα της Γάζας συνεχίζεται. Το πρόβλημα, λοιπόν, δεν είναι αν θα γίνουν ή όχι εκλογές, αλλά γιατί ούτε οι Σιωνιστές φαίνεται να τη βλέπουν με πολύ καλό μάτι. Από την άλλη, η κατ

Mετά την κατάληψη από τις Ειδικές Δυνάμεις του πακιστανικού στρατού του Κόκκινου Τεμένους στην Ισλαμαφίππαντ και τη σφραγή εκαποντάδων στους δαστών, έκεινης και βρίσκεται σε εξέλιξη η δεύτερη φάση της εκστρατείας για την «ξέλιψη του εξτρεμισμού και της τρομοκρατίας από κάθε γωνιά του Πακιστάν», που κήρυξε ο στρατηγός Μουσάραφ με τηλεοπτικό διαγγελμά του, υποκύπτοντας στις ισχυρές πιέσεις και τις απαιτήσεις του Λευκού Οίκου.

Το νέο μέτωπο στον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας» αποτελούν οι ημιαυτόνομες φυλετικές επαρχίες στα σύνορα με το Αφγανιστάν, όπου από τις 3 Ιουλίου που ξεκίνησε η πολιορκία του Κόκκινου Τεμένους έχουν αναπτυχθεί ξανά χιλιάδες στρατιώτες του πακιστανικού στρατού για να αντιμετωπίσουν, εκτός των άλλων, τις αναμενόμενες αντιδράσεις και τις επιθέσεις εκδίκησης για τη σφραγή στο κόκκινο Τέμενος. Από τότε έχουν σκοτωθεί περισσότεροι από 90 στρατιώτες από επιθέσεις στη Βόρειο - Δυτική Συνοριακή Επαρχία και κυρίως στην Κοιλάδα Σουάτ, μια τεράστια περιοχή, όπου οι Ισλαμιστές μαχητές μπορούν να παγιδεύσουν τον πακιστανικό στρατό σε θέσεις της επιλογής τους.

Στην επαρχία αυτή, από όπου λέγεται ότι προέρχονταν πολλοί από τους σπουδαστές στο Κόκκινο Τέμενος, έχει τεράστια επιρροή και χιλιάδες μέλη το απαγορευμένο Tehrik - Nifaz - I - Shariat - I - Mohammadi (TNSM - Κίνημα για την Εφαρμογή του Ισλαμικού Νόμου), που έχει στενούς δεσμούς με τους Αφγανούς Γαλιμάτιαν και έχει ικρύει «ειρό πόλεμο» κατά της κυβέρνησης Μουσάραφ μετά τη σφραγή στο Κόκκινο Τέμενος. Το TNSM ιδρύθηκε στις αρχές της δεκαετίας του '90 από το Σουφί Μοχάμεντ, σύμφωνα με σχετικό ρεπορτάζ των «Asia Times online» (14/7/07), ο οποίος κατέφερε να συγκεντρώσει περισσότερους από 10.000 νέους για να πολεμήσουν στο Αφγανιστάν όταν ξεκίνησε η αμερικανική εισβολή το 2001. Με την υποχώρηση των Ταλιμπάν, η δύναμη αυτή υπέστη σοβαρές απώλειες και όταν ο Σουφί Μοχάμεντ επέστρεψε στο Πακιστάν συνελήφθη και κλείστηκε στη φυλακή, όπου το παραμένει ακόμη. Η θέση του πήρε ο θετός γιος του Μαουλάνα Φαζαλούλάχ, ο οποίος κατέφερε να ανασυγκροτήσει το TNSM και να αναπτύξει παραπέρα την επιρροή του μέσω 107 ραδιοφωνικών σταθμών που διαθέτει στην Κοιλάδα Σουάτ και στη γειτονική περιοχή Μπαγιασούρ.

Το ίδιο εκρηκτική είναι η κατάσταση και νότια της Κοιλάδας Σουάτ, στην περιφέρεια Μπαγιασούρ των Ομοσπονδιακά Διοικούμενων Φυλετικών Περιοχών (FATA) του Πακιστάν, με τη διαφορά ότι εδώ οι επιχειρήσεις των Ισλαμιστών μαχητών, οι γραμμές των οποίων πτυκνώνουν με ραγδαίο ρυθμό εδώ και αρκετούς μήνες, στρέφονται κυρίως εναντίον των ξένων στρατευμάτων στο έδαφος του Αφγανιστάν. Στόχος τους είναι να καθυστερήσουν και να ματαιώσουν την κατασκευή μιας μεγάλης αμερικανικής στρατιωτικής βάσης σε μια βουνοκορφή, στο πέρασμα Ghakhi των αφ-

■ Πακιστάν

Νέο μέτωπο στον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας»

γανοπακιστανικών συνόρων, σε απόσταση μόλις τριών χιλιομέτρων από την Μπαγιασούρ, την οποία πιστεύουν ότι θα χρησιμοποιήσουν οι Αμερικανοί για να χτυπήσουν τις εστίες αντίστασης στις συνοριακές φυλετικές επαρχίες του Πακιστάν.

«Αυτή (ή βάση) θα είναι το μάτι των Αμερικανών πάνω σε μας. Την χτίζουν σε τετοιού ύψους, ώστε όταν τελειώσει θα είμαστε όλοι εκτεθειμένοι. Είναι ζήτημα ζωῆς και θανάτου για τους Μουτζαχεντίν. Θα χύσουμε το αίμα μας, αλλά δεν θα επιτρέψουμε ποτέ να ολοκληρωθεί αυτή η βάση», δήλωσε στους «Asia Times» (17/7/07) ο πολέμαρχος Ισμαήλ δίπλα στον τάφο του γιου του, που είχε σκοτωθεί πριν από λίγες βδομάδες από τον αμερικανικό στρατό σε μια επιθέση εναντίον της βάσης.

Η Μπαγιασούρ είναι μια σχετικά ανεπτυγμένη περιοχή στις Ομοσπονδιακά Διοικούμενες Φυλετικές Περιοχές (FATA) του Πακιστάν, σε σύγκριση με τη Βόρειο και Νότιο Βαζιριστάν, με υψηλό ποσοστό εγγράμματων, ευρύ δίκτυο σχολείων και κολεγίων, σύγχρονο οδικό δίκτυο και αθλητικά συγκροτήματα. Τα δυο τελευταία χρόνια, η περιοχή έχει γίνει επινειλημένα στόχος των αμερικανικών στρατευμάτων, γιατί ο Λευκός Οίκος πιστεύει ότι αποτελεί τόπο συγκέντρωσης και εκπαίδευσης των Ταλιμπάν και ότι η ηγεσία των Ταλιμπάν και της Άλ - Καΐντα κινείται εκεί και οργανώνει τις επιθέσεις στο Αφγανιστάν. Προφανώς, το επόμενο διάστημα οι αμερικανικές επιθέσεις θα αυξηθούν και η περιοχή αναμένεται να εξελιχθεί σε ένα από τα πιο θερμά σημεία του νέου μετώπου που ανοίγουν οι Αμερικανοί στον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας».

Η τρίτη θερμή εστία στο μέτωπο αυτό είναι το Βόρειο και το Νότιο Βαζιριστάν. Μετά τη σφραγή στο Κόκκινο Τέμενος και την ανάπτυξη ξανά ισχυρών δυνάμεων του πακιστανικού στρατού στην περιοχή, η Σουάτ (συμβούλιο) των πολέμαρχων στο Βόρειο Βαζιριστάν αποφάσισε την περασμένη Κυριακή, 15 Ιουλίου, να αποσυρθεί από τη συμφωνία ειρήνης που είχε υπογράψει τον περασμένο Σεπτέμβριο με την κυβέρνηση, και να αρνηθεί κάθε διάλογο και συνεργασία με τις πακιστανικές αρχές ύστερα από την εκπνοή της προθεσμίας χωρίς η κυβέρνηση να ικανοποιήσει την απαίτηση τους και να αποσύρει το στρατό από 25 νέα σημεία ελέγχου. Με βάση τη συμφωνία αυτή, η οποία προκάλεσε έντονες αντιδράσεις από το Λευκό Οίκο, ο στρατός αποσύρθηκε από την περιοχή, με εξαιρέση κάποια συνοριακά φυλάκια, και οι πολέμαρχοι υποσχέθηκαν να σταματήσουν τις επιθέσεις εναντίον του προστάτη του Πακιστανού προέδρου να στείλει περισσότερα στρατεύματα στην περιοχή, επισήμως: «Έχουμε δει τους Ταλιμπάν να συγκεντρώνονται, να σχεδιάζουν, να εκπαιδεύονται

ρα με το Αφγανιστάν. Μια μέρα νωρίτερα, είχε σημειωθεί στο Βόρειο Βαζιριστάν η πιο φονική επίθεση των τελευταίων μηνών. Από επίθεση αυτοκτονίας σε στρατιωτικό κονβόι σκοτώθηκαν 25 και τραυματίστηκαν 13 στρατιώτες από συγκέντρωσης και εκπαίδευσης των Ταλιμπάν και ότι η ηγεσία των Ταλιμπάν και της Άλ - Καΐντα κινείται εκεί και οργανώνει τις επιθέσεις στο Αφγανιστάν. Προφανώς, το επόμενο διάστημα οι αμερικανικές επιθέσεις θα αυξηθούν και η περιοχή αναμένεται να εξελιχθεί σε ένα από τα πιο θερμά σημεία του νέου μετώπου που ανοίγουν οι Αμερικανοί στον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας».

Στο μεταξύ, αυξάνονται οι πιέσεις του Λευκού Οίκου στην κυβέρνηση Μουσάραφ για να προχωρήσει σε εκτεταμένες στρατιωτικές επιχειρήσεις στις ημιαυτόνομες φυλετικές επαρχίες στα σύνορα με το Αφγανιστάν, ενώ η αμερικανική προπαραγάνδα προσομιάζει το έδαφος για ανοιχτή αμερικανική στρατιωτική επέμβαση στην περιοχή. Χαρακτηριστικές είναι οι απανωτές δηλώσεις Αμερικανών κυβερνητικών αξιωματούχων και γερουσιαστών τις τελευταίες μέρες. Μεταξύ των άλλων, ο σύμβουλος Εθνικής Ασφαλείας του Μπους, σε δηλώσεις του στις 16 Ιουλίου σε αμερικανικά κανάλια, αφού εξέφρασε την υποστήριξη του στην κίνηση του Πακιστανού προέδρου Αλαν Γκαρσία, η οποία, μεταξύ άλλων, προβλέπει τη συνεχή αξιολόγηση των εκπαιδευτικών με γραπτές εξετάσεις, στις οποίες αποτύχουν τρεις φορές, απολύτως.

Οι απεργοί δεν περιορίζονται στις διαδηλώσεις, αλλά από την πρώτη μέρα προχώρησαν σε μαχητικές ενέργειες. Στις 5 Ιουλίου, οι απεργοί κατέλαβαν το κτίριο του περιφερειακού γραφείου Εκπαίδευσης στην πόλη Τζουνίν, ανεβήκαν στην οροφή φωνάζοντας συνθήματα και όταν η αστυνομία επιχείρησε να ανακαταλάβει το κτίριο πετεύοντας δακρυγόνα, δέχτηκε βροχή από πέτρες και αναγκάστηκε να υποχωρήσει. Την ίδια μέρα χιλιάδες απεργοί κατέβηκαν στους δρόμους σε όλες τις πόλεις της χώρας και σε πολλές περιπτώσεις απέκρουσαν με επιτυχία τις προσπάθειες της αστυνομίας να τους διαλύσει.

Η στοχοποίηση των ημιαυτόνομων φυλετικών περιοχών του Πακιστάν από το Λευκό Οίκο και η ασφυκτική πίεση που ασκεί στο στρατηγικό Μουσάραφ για να τον σπρώξει σε ολομέτωπη επίθεση εναντίον τους είναι βέβαιο ότι δεν αποτελούν τη λύση στο αδιέξοδο της αμερικανικής στρατηγικής στο Αφγανιστάν. Νέα ποτάμια αίματος θα χυθούν, αλλά ο ανταποπόλεμος φθοράς των στρατευμάτων κατοχής θα συνεχιστεί. Ο Μουσάραφ βαδίζει αυτή τη στιγμή σε τεντωμένο σχοινί και κινδυνεύει ανά πάσα στιγμή να γκρεμοτσακιστεί, καθώς βρίσκεται αντιμέτωπος όχι μόνο με τις επιθέσεις των Ισλαμιστών μαχητών, αλλά και με μια ογκούμενη λαϊκή δυσαρέσκεια και οργή, η οποία αποτυπωθήκε πρόσφατα στην επανεκλογή του Μουσάραφ. Ενόψει της οριστικής απόφασης για την τύχη του από το Ανώτατο Δικαστήριο τις επόμενες μέρες, οργανώθηκε στο Ισλαμαφίππαντ, στις 17 Ιουλίου, μεγάλη συγκέντρωση διαμαρτυρίας, η οποία πνίγηκε στο αίμα από βομβιστική επίθεση, με αποτέλεσμα το θάνατο του ουλάχιστον 16 και διαδηλωτών. Οι διοργανωτές της διαδηλωσης κατήγγειλαν ότι πίσω από την επίθεση βρίσκεται η κυβέρνηση, ενώ ο Μουσάραφ τη χαρακτήρισε «τρομοκρατική ενέργεια», παρόλο που είναι ηλίου φαντασίας με αφορμή την απόλυτη διαδηλωτική συμπά

Θάνατος στο σύστημα

Δυο νεκροί σωληνουργοί στο Πέραμα. Ενας νεκρός σε αποθήκη σούπερ-μάρκετ στη Βέροια. Ενας νεκρός οικοδόμος στη Λάρισα κι ένας σακατεμένος σε εταιρία μετάλλου στην ίδια πόλη. Αυτός είναι ο απολογισμός ενός μόνο πενθημέρου στο μέτωπο των εργατικών «ατυχημάτων».

Των «ατυχημάτων» που όλοι ξέρουμε πως είναι εν ψυχρώ δολοφονίες. Πολύ περισσότερο σήμερα, σε μια εποχή μεγάλης ανεργίας, ο εργάτης θεωρείται αναλώσιμο προϊόν. Οχι μόνο με την έννοια της βαθμιαίας ανάλωσης των σωματικών και πνευματικών του δυνάμεων στη διάρκεια ολόκληρου του εργασιακού του βίου, αλλά και με την έννοια της αδιαφορίας για τη γρήγορη φθορά της υγείας του, ακόμη και για την απώλεια της ζωής του.

Παραμονές των εκλογών του 2004, ο νεόκοπος αρχηγός του ΠΑΣΟΚ Γ. Παπανδρέου υποσχόταν... «μείωση των εργατικών ατυχημάτων κατά 20%». Και ο Κ. Καραμανλής επισκεπτόταν για τρίτη φορά το Πέραμα και έβγαινε από τ' αριστερά: «Γιατί δηλαδή να είναι αυτός ο στόχος; Εχουμε άλλη άποψη. Θεωρούμε ότι η ασφάλεια του εργαζόμενου δεν είναι ποσοτικός στόχος. Είναι αναφαίρετο και θεμελιώδες δικαίωμα. Στόχος όλων πρέπει να είναι: ούτε ένα εργατικό ατύχημα. Ούτε ένας άνθρωπος να χάνει τη ζωή του στη δουλειά. Αυτά τα 20% δεν εκφράζουν κανέναν εργαζόμενο, κανέναν πολίτη».

Εκτοτε, ο Καραμανλής δεν ξανακατέβηκε στο Πέραμα. Ούτε προβλέπεται να κατέβει. Σειρά τώρα έχει ο Γιωργάκης. Αυτός είναι στην αντιπολίτευση τώρα. Μας προϊδέασε ο Ευθυμίου με τις δηλώσεις του αμέσως μετά το νέο έγκλημα, στις οποίες κατηγόρησε τη ΝΔ πως γκρέμισε ό,τι είχε χτίσει το ΠΑΣΟΚ!

Από τη μια έχουμε τη σκυταλοδρομία των εν ψυχρώ εγκλημάτων από εφοπλιστές, εργολάβους και λοιπούς καπιταλιστές και από την άλλη έχουμε τη σκυταλοδρομία της κοροϊδίας από τα αστικά κόμματα και τους εκπροσώπους τους.

Ας βάλει ο καθένας μας το χέρι στην καρδιά και ας απαντήσει στο απλό ερώτημα: πιστεύετε ότι υπάρχει περίπτωση ν' αλλάξει κάτι; Οτι θα δώσουν λίγη έστω σημασία στην ασφάλεια των εργατών, ειδικά σε εργασίες που η ασφάλεια κοστίζει σε χρόνο και σε χρήμα;

Την απάντηση την ξέρουμε όλοι. Είναι αρντεική. Καμιά ελπίδα δεν τρέφει κανένας μας. Μόνο που δεν κάνουμε το επόμενο βήμα. Δεν στοχοποιούμε το σύστημα της μισθωτής σκλαβιάς. Δεν καθορίζουμε τη σχέση μας απέναντί του. Γιατί μόνο μια τέτοια καθαρή σχέση, μια σχέση κάθετης ρίζης, μπορεί να αποτελέσει τη βάση για τις άμεσες δράσεις μας. Χρειάζεται μέτωπο στην καπιταλιστική ασυδοσία και την κρατική αναλγοσία. Μέτωπο διαρκές, με πράξεις και όχι με λόγια. Πράξεις νόμιμες και παράνομες. Οχι με άσφαιρες διαμαρτυρίες σαν κι αυτές που χρόνια τώρα κάνει η συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Σκοπός δεν πρέπει να είναι να εκτονωθεί η οργή, αλλά να γίνει φωτιά και λάβα.

Η βιλάρα, χτισμένη μέσα στο δάσος της Σταμάτας ανήκει σε πρώην αεροπαγίτη. Είναι χτισμένη πάνω σε καταπατημένη δασική έκταση από τον κακόφριμο οικοδομικό συνεταιρισμό «Νέα Αιολίς». Υπάρχουν κι άλλες τέτοιες βιλάρες μεγαλοδικαστών στην ιδιαίτερη περιοχή.

Αυτό δεν εντάσσεται στο λεγόμενο παραδικαστικό;

■ Κυνισμός

Δεν είχε κανένα πρόβλημα ο Σουφλιάς να το πει ανοιχτά και απρόκαλυπτα. Άν δέλουμε πάρκο στο Ελληνικό, πρέπει να γίνει με αυτοχρηματοδότηση (δηλαδή, με την παραχώρηση κάποιων φιλέτων σε εργολάβους για να τα χτίσουν). Αν περιμένουμε από τον κρατικό προϋπολογισμό, πάρκο δεν γίνει ποτέ.

Η λογική αυτή δεν αντέχει σε κανένα έλεγχο. Πόσα λεφτά απαιτεί η φύτευση δέντρων και η δημιουργία ενός μεγάλου δύλακα πρασίνου που δα βοηθήσει την ταιμεντούπολη να ανασάνει; Σίγουρα δεν προκειται για κάποιο τεράστιο κονδύλι. Άλλα πράγματα, όμως, έχουν στο μυαλό τους αυτοί. Ακόμα και το πράσινο δα γίνει για εμπορική εκμετάλλευση. Με εγκαταστάσεις αναψυχής και διασκέδασης.

Το χειρότερο είναι ότι προσπαθούν να συνηθίσουν τον κόσμο σε μια τέτοια λογική, για να μη σκέφτεται τα αυτονότα: Πρώτο, ένα δάσος δεν απαιτεί τεράστια κονδύλια. Δεύτερο, άμα αρχίσουν να κόβουν φιλέτα, δ' ανοίξει η ορέχη τους και τα φιλέτα δα επεκτείνονται συνεχώς σε βάρος του πρασίνου, με την επίκληση οικονομικών αναγκών του κράτους.

■ Οχι, δεν πάμε σε εκπογές!

Είναι βέβαιο ότι... δεν πάμε για εκπογές. Απόδειξη ότι τα στελέχη της κυβερνητικής εργάζονται πυρετωδώς, ως απλοί υπηρέτες του λαού. Οπως ο υφυπουργός Μάκαρος, για παράδειγμα, που πιάνει δουλειά από τα χαράματα στα πρωινάδικα, περνάει καμιά βόλτα από το υπουργείο για καμιά υπογραφή και μετά φρεσκάρεται για να 'ναι έτοιμος για τα βραδιά «παράδυρα». Κάπου-κάπου ζητάει άδεια από τους φίλους του τηλεστάρ, πότε για να συμμετάσχει σε κρουαζέρα του ΟΕΚ με καλεσμένους τους κοινοβουλευτικούς και εργατικούς συντάκτες (ζεχάσαμε και να ρωτήσουμε πώς πήγε το «παιχνίδι» στο ευαγέρη ίδρυμα της Σύρου;) και πότε για να προσφέρει κοινωνικό έργο στην Κεντρική και Δυτική Μακεδονία, εγκαταλείποντας την εκλογική του περιφέρεια.

Προσέξτε πόσο στριμωγμένο ήταν το πρόγραμμα του ήρωα Μάκαρου στα τέλη της προηγούμενης εβδομάδας. 12 το μεσημέρι της Κυριακής εγκαινίασε το νέο οι-

κισμό του ΟΕΚ στο Πλατύ Ημαθίας (80 διαμερίσματα, γήπεδα κ.λπ.). Το απόγευμα της ίδιας μέρας ήταν στη Φλώρινα, όπου έκανε κλήρωση για 30 νέες κατοικίες. Τη Δευτέρα το μεσημέρι πήγε στην Κοζάνη, όπου παρέδωσε τα κλειδιά στους κληρωθέντες δικαιούχους 80 κατοικιών του ΟΕΚ. Το απόγευμα μοίρασε τα κλειδιά σε δικαιούχους 60 διαμερισμάτων στην Καστοριά. Και το βράδυ κατάκοπος επέστρεψε με το αεροπλάνο στην Αθήνα. Κι όλ' αυτά όχι για τις εκλογές, αλλά για την εργατική τάξη, ρε γαμώτο.

■ Παρά τω προέδρω

Ο Σημίτης άνοιξε το δρόμο και έκτοτε τον ακολουθούν όλοι οι πρωθυπουργήσιμοι. Για να πιάσεις στασίδι στο Μαξίμου δα πρέπει να δημιουργήσεις και μια ομάδα καλλιτεχνών που δα σε στηρίζουν αφανώς και εκ του παρασκηνίου (ζέρουν αυτοί τον τρόπο και έχουν τα σχετικά «κονέ». Φυσικά, δεν θα τους βάλεις να σου κάνουν τη Φιλιππινέζα. Γ' αυτό το ρόλο υπάρχουν άλλοι. Οι καλλιτέχνες απλά δα σου προσφέρουν λίγη από τη λάμψη τους, δα λογίζεσαι και σου σαν άνθρωπος της τέχνης, σαν πολιτικός με ιδιαίτερο πολιτιστικό υπόβαθρο και ευαισθησίες. Και βέβαια, αυτοί οι άνθρωποι δα έχουν και τη βοήθεια σου στις πολιτικές τους «αναζητήσεις», οι οποίες έχουν πάντοτε συνάφεια με τα κρατικά ταμεία.

Εσύ, ρε φίλε, και κάποιοι άλλοι σαν και σένα μπορεί να γουστάρετε να φυλάτε σκοπιά στην Πάρνηθα. Από πότε αυτό, όμως, έγινε κοινωνικό πρόταγμα; Ως πολίτες φορολογούμαστε σε κληρονόμου (το κράτος, αν έχεις ακουστά) να προστεύσουν τον αέρα που αναπνέουμε. Εσείς, απ' όσα καταλάβαμε, τα έχετε μια χαρά με το κράτος. Γ' αυτό και δεν του αποδίδετε ευδύνεις, αλλά αποδίδετε σε όλους εμάς, επειδή εκτός από το ρόλο του φορολογούμενου, που παιζουμε αναγκαστικά, δεν δεχόμαστε να παιζουμε εδελωντικά και το ρόλο του μαλάκα.

■ Στα όρια της απήτειας

Δεν ξέρουμε τι καπνό φουμάρει αυτός ο σύλλογος Εδελοντών Δασοπροστασίας Απτικής, όμως κάποιος Αδ. Σοφράς, ιδρυτικό μέλος του, που εμφανίστηκε στην «Ελευθεροτοπία» (16.7.07) άγγιζε τα όρια της αλητείας, όταν δήλωσε ότι πρέπει όλοι να κοιταχτούμε στον καδρέφτη για να αναζητήσουμε ευδύνεις για την καταστροφή της Πάρνηθας! Διότι δεν πλαισιώσαμε το σύλλογό του και δεν ξημεροβραδιάζόμασταν στην Πάρνηθα να παρατηρούμε μην ανάψει φωτιά.

Εσύ, ρε φίλε, και κάποιοι άλλοι σαν και σένα μπορεί να γουστάρετε να φυλάτε σκοπιά στην Πάρνηθα. Από πότε αυτό, όμως, έγινε κοινωνικό πρόταγμα; Ως πολίτες φορολογούμαστε σε κληρονόμου (το κράτος, αν έχεις ακουστά) να προστεύσουν τον αέρα που αναπνέουμε. Εσείς, απ' όσα καταλάβαμε, τα έχετε μια χαρά με το κράτος. Γ' αυτό και δεν του αποδίδετε ευδύνεις, αλλά αποδίδετε σε όλους εμάς, επειδή εκτός από το ρόλο του φορολογούμενου, που παιζουμε αναγκαστικά, δεν δεχόμαστε να παιζουμε εδελωντικά και το ρόλο του μαλάκα.

τό...

■ Κοιταχτείτε στον καθρέφτη

«Η Γ.Σ.Ε.Ε. εκφράζει την έντονη ανησυχία και την ριζική αντίδεσμή της στην τροπή που παίρνουν τα πράγματα με τη διαβόητη Flexicurity που πρωθεύεται στην Ευρώπη ύστερα και από την χρεσιμή απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Πρόκειται για μια πολιτική η οποία διαδηγήσει στην πλήρη απελευθέρωση των εργοδοτών από κανόνες και δεσμεύσεις που αφορούν την απόλυτη, τη σχέση εργασίας, το χρόνο εργασίας, τα δικαιώματα και τις εργατικές αμοιβές. Στο όνομα του "ανταγωνισμού" δίνεται η δυνατότητα στους εργοδότες να μειώσουν ακόμη περισσότερο το κόστος εργασίας τους. Ο συνδυασμός δήμητρης της ευελιξίας και ασφάλειας είναι ένα προπτερασμα καπνού για να κρυφτεί η πραγματική επιδίωξη που είναι η πλήρης απορύθμιση της εργασίας».

Τώρα το κατάλαβε αυτό η ΓΣΕΕ και εξέδωσε την παραπάνω ανακοίνωση; Οταν η Άννα Διαμαντοπούλου, ως επίτροπος της ΕΕ, εισήγαγε τον όρο και τον λανσάριζε μάλιστα και στα ελληνικά ως «ευελφάλεια», πού βόσκαγαν οι πράσινοι συνδικαλισταράδες; Οταν στην περιβόητη απόφαση της Λισαβόνας η flexicurity εισαγόταν ως επίσημος κοινοτικός όρος, δεν ήταν η ΓΣΕΕ που χειροκροτούσε και με τα δυο χέρια, προσπαθώντας να παραμυθίσει τους έλληνες εργαζόμενους, ότι δήμητρη στρατηγική της Λισαβόνας οδηγεί σε εξάλειψη της ανεργίας; Θυμήδηκαν την όλη υπόδεση τώρα, μόνο και μόνο για να κάνουν αντιπολίτευση στην κυβέρνηση της ΝΔ, την οποία καλούν «να εκφράσει την δέση αντίδεση της σ' αυτή την απόφαση».

■ Χωρίς τσίπα

Εκπληκτικής ξετσιπωσιάς η απάντηση που έδωσε ο υφυπουργός Εξωτερικών Θεόδωρος Κασσίμης σε έρευνα εφημερίδας («Πρώτο Θέμα», 15.7.07) σχετικά με την αξιοποίηση του πρώην αεροδρόμιου του Ελληνικού: «Δεν πιστεύω ότι πρέπει να γίνει 100% πράσινο, γιατί δια το κάψουν και αυτό. Πάντως, αν μη τι άλλο, το 80% να γίνει πράσινο! Εννοείται πως σχόλιο δεν χρειάζεται.

■ Μπίζνες κάθε είδους

Το καμένο δάσος πουλάει. Πουλάει τρελά. Δεν εννοούμε οικόπεδα και καταπατήτες, αλλά άλλους είδους πωλήσεις, νόμιμες και... οικολογικές. Να, σαν αυτή που έβαλε μπροστά η φυλλάδα των Ζούγκλα-Μαυροτρύπα, σε συνεργασία με την Wind του Σαουΐρις. Το «Πρώτο Θέμα» ίδρυσε ένα «πράσινο ταμείο» με σκοπό να μαζέψει -όπως λέει- ένα εκατομμύριο ευρώ για να αναδασώσει τα καμένα [αμ] τι, μόνο το αλαφουζέικο διαδικασία την Κηφισό και διαστήνει την παρατηρητήρια μαζί με το WWF.]. Και πώς διαμένουν αυτά τα λεφτά; Στέλνοντας... «πράσινα SMS». Παίρνεις 100 SMS δώρο από τη Wind (εννοείται πως πρέπει να επιλέξεις τη συγκεκριμένη εταιρία ως πάροχο κινητής τηλεφωνίας), τα στέλνεις σε φίλους και γνωστούς και η Wind διατάσσει 1 ευρώ στο φορέα που διαδέσει η Πολιτεία για την αναδάσωση της Πάρνηθας! Ειδατε πώς γίνεται μια έξυπνη διαφήμιση, η οποία φέρνει κατευθείαν πελατεία;

■ Την ημερομηνία

«Είναι δύο τα δεδομένα: Το ένα είναι ότι στη μεταπολίτευση έχουμε μόνο τρεις περιπτώσεις, που είχαμε εκλογές στο τέλος της τετραετίας. Και στις τρεις περιπτώσεις, οι εκλογές προκηρύχθηκαν από κυβερνήσεις, οι οποίες ήταν βέβαιες ότι διέχαν τις εκλογές. Γ' αυτό και πήγαν και στο τέλος της τετραετίας. Το δεύτερο όμως, που είναι το πιο σοβαρό δεδομένο, είναι ότι και στις τρεις αυτές περιπτώσεις εκτροχιάστηκε πλήρως η πορεία της χώρας. Και το '81 και το '89 και το 2004. Σε αυτές τις περιπτώσεις είχαμε αδύναμες κυβερνήσεις, οι οποίες πήγαν στο τέλος της τετραετίας. Ακριβώς επειδή ήταν αδύναμες έκαναν αλόγιστες προσκλογικές παροχές, οι οποίες τίναζαν τα πάντα στον αέρα. Τώρα στη συγκεκριμένη περίπτωση, επειδή η Κυβέρνηση δεν είναι καθόλου αδύναμη - είναι ίσως η πρώτη Κυβέρνηση της μεταπολίτευσης, η οποία έρχεται πρώτη και στις μετρήσεις που γίνονται στη κοινή γνώμη συνεχώς καθ' όλη τη διάρκεια της τετραετίας - έχουμε αυτοποιήση ότι διάφορες με καλές προοπτικές, διότι έχουμε υλοποίησει ένα σημαντικό έργο και στην οικονομία αλλά και σε άλλους τομείς».

Ο «τσάρος της οικονομίας» Γ. Αλογοσκούφης στο ραδιόφωνο του 9.84, την περασμένη Δευτέρα. Πείτε μας και την ημερομηνία των πρόωρων εκλογών να ησυχάσουμε.

■ 25 χρόνια φυλακή στον Γιάννη Δημητράκη

Τρομοκρατία και εκδίκηση

Το ενιαίο και αδιαίρετο των κατασταλτικών μηχανισμών του αστικού κράτους φρόντισε να επιβεβαιώσει το Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων, που δίκασε τον Γιάννη Δημητράκη, καταδικάζοντάς τον στο μέγιστο της ποινής: 25 χρόνια κάθειρξης κατά συγχώνευση (35,5 χρόνια η αρχική ποινή).

Φρόντισε, επίσης, το αστικό δικαστήριο να ωραιοποιήσει την απόφασή του, να την πασπαλίσει με χρυσόσκονη «αμεροληψία», απαλλάσσοντας τον Δημητράκη από την κατηγορία της ληστείας με ιδιαίτερη σκληρότητα (η ποινή μπορεί να φτάσει μέχρι τα ισόβια) και από τις κατηγορίες για 6 αικόμη ληστείες. Ομως, η «ιδιαίτερη σκληρότητα» δεν προέκυπτε από την ποινή που έκρυβε τη φάκα. Τη φάκα μιας εξοντωτικής απόφασης, με καθαρά πολιτικό χαρακτήρα. Μιας απόφασης που είχε χαρακτήρα εκδίκησης απέναντι σε έναν άνθρωπο που έδωσε ιδεολογικό χαρακτήρα στην πράξη του και συμπειριέρθηκε με την αξιοπρέπεια ενός αγνωστή και όχι με την κακομοιριά ενός συνηθισμένου ποινικού. Μιας απόφασης που είχε ταυτόχρονα το χαρακτήρα τρομοκρατικού μηνύματος.

Σε μια κοινή ποινική υπόθεση:

- Δεν θα είχαμε ποινή 15 χρόνων κάθειρξης για μια ληστεία (αυτή είναι η ποινή βάσης, που προσαυξάνεται με το μισό των άλλων ποινών), όταν το μάξιμο είναι 5.

- Δεν θα είχαμε καταδίκη για απόπειρες ανθρωποκτονίας, όταν η βαλλιστική έκθεση (των εργαστηρίων της Ασφάλειας) έδειξε πως το όπλο που κρατούσε ο Δημητράκης δεν πυροβόλησε, ενώ ούτε στα χέρια του βρέθηκαν ίχνη πυρίτιδας. Ακόμα και αν γινόταν δεκτή η δική του λαθαρέμηνη αίσθηση, ότι πυροβόλησε μια φορά στον αέρα για εκφρισμό, πώς μπορούν να σταθούν δυο απόπειρες ανθρωποκτονίας; Ούτε στα σποιγέτι γουέστερν δεν σκότωνε ο πρωταγωνιστής δύο με μια σφαίρα.

- Δεν θα είχαμε καταδίκη με βάση τον τρομονόμο («συγκρότηση και ένταξη σε εγκλη-

■ Περισσός για εκπαίδευση

Αντιδραστικές θέσεις με ταξικά καρυκεύματα

Με κωδικοποιημένο τρόπο παρουσιάζει τις απόψεις του Περισσού για τη σχέση λυκέου - τριτοβάθμιας εκπαίδευσης η Βάνα Λυγερού-Τζιαντζή, Πρόεδρος της ΑΣΓΜΕ («σφραγίδα» του Περισσού στον ανύπαρκτο συνδικαλισμό γονέων και κηδεμόνων). Παραθέτουμε το απόσπασμα που περιέχει το «Ζουμί»:

«Να αποδεσμευτεί το σχολείο από τη διαδικασία της κοινωνικής επιλογής και της πρώτης εξειδίκευσης, για να κατακτούν όλα τα παιδιά, δημόσια και δωρεάν, τη βασική γενική μόρφωση, σε συνθήκες κατάλληλες για την ηλικία και τη διαπαιδαγώγησή τους.

Το κράτος να εξασφαλίσει στους νέους μετά τα 18 χρόνια το δικαίωμα επαγγελματικής επιλογής, για σπουδές αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν:

Σε κρατικές Επαγγελματικές σχολές ή σε Ενιαία Ανώτατη Εκπαίδευση, με ισότιμα τμήματα και σχολές.

Να μην υπάρχει στο σχολείο κανένας διαχωρισμός, ούτε δέσμες ή κατευθύνσεις.

Να καταργηθούν οι πανελλαδικές εξετάσεις στη Γ' Λυκείου. Η διαδικασία της πρόσβασης να ακολουθεύει μετά την απόκτηση απολυτηρίου» («Ριζοσπάστης», 17.7.07).

Ποιο είναι το «Ζουμί»; Οτι ο Περισσός προτείνει ένα σύστημα επιλογής για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, που θα οδηγεί άλλους σε επαγγελματικές σχολές και άλλους σε ενιαία επαγγελματική εκπαίδευ-

ση. Η μόνη διαφορά με τα ισχύοντα σήμερα είναι πως αυτό το σύστημα επιλογής το τοποθετεί έξω από το λύκειο. Πρόκειται για διαφορά που αφορά μόνο το μηχανισμό επιβολής και όχι αυτή καθαυτή την επιλογή. Είναι αυτοπόδεικτο πως δεν έχουμε να κάνουμε με κάποια ρηξικελευθή πρόταση. Άλλωστε, την δια πρόταση έχουν διαπιστώσει εδώ και χρόνια όχι μόνο τα συνδικαλιστικά όργανα των εκπαιδευτικών, αλλά και συντρητικού πανεπιστημιακού, όπως ο Μπατιμπινιώτης και άλλοι.

Η ιδιαίτερη διαδικασία επιλογής δεν έχει καμία σχέση με την εκπαιδευτική διαδικασία, αλλά είναι μια καθαρά ταξική επιλογή. Με ποια κριτήρια κάποια παιδιά θα περνούν στην ενιαία ανώτατη εκπαίδευση, ενώ κάποια άλλα θα στελνούνται στον Κοινάδα των επαγγελματικών σχολών; Κριτήρια εκπαιδευτικά δεν υπάρχουν. Κάποιος που έχει τελειώσει τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση έχει όλα τα προσόντα για να συνεχίσει στην τριτοβάθμι

άρισμα της Πάρνηθας

**ΜΕ ΤΟ ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ
ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΣΟΥΦΛΙΑ**

λιτείας εγκρίθηκαν μονομερώς από το ΥΠΕΧΩΔΕ και κατά συνέπεια είναι παράνομα, αφού δεν υπογράφηκαν από το καθ' ύλην αρμόδιο υπουργείο Γεωργίας. Εξηγεί επίσης η μελέτη γιατί το υπουργείο Γεωργίας δεν υπόγραψε και τα δύο σχέδια πόλης και δεν χρειάζεται να προσθέσουμε εμείς τίποτα. Ενώ, λοιπόν, σύμφωνα με τη μελέτη, η Ιπποκράτειος Πολιτεία «αποτελεί ανεκτιμήτο αξιός δασική περιοχή στο οικολογικά κατεστραμμένο λεκανοπέδιο Αττικής», έρχεται ο Σουφλιάς και ανακοινώνει πανηγυρικά, ότι περιορίζει το δικαιώμα δόμησης, ενώ όφειλε, τουλάχιστον, να σταματήσει κάθε παραπέρα δόμηση σ' αυτή την περιοχή.

Επιστροφή στις εκτιμήσεις της μελέτης για μερικές από τις μεγάλες κατασκευές, που είναι ασύμβατες με την Πάρνηθα, οι περισσότερες από τις οποίες βρίσκονται μέσα στον πυρήνα του Εθνικού Δρυμού.

Το Μον Παρνές έχει ιδιωτικοποιηθεί με το νόμο 3139/2003 και μέσω των προβλέψεων «εκσυγχρονισμού» των εγκαταστάσεων και του οδικού δικτύου πρόσβασης σ' αυτό εκτιμάται ότι θα διευρυνθεί τόσο ο όγκος, όσο και η επιφάνεια των εγκαταστάσεων και του οδικού δικτύου σε βάρος του δάσους και του περιβάλλοντος. Σύμφωνα με το Τμήμα Περιβάλλοντος, «οι αρνητικές επιπτώσεις του Μον Παρνές στο φυσικό περιβάλλον της περιοχής συνίστανται κυρίως στη μεγάλη κυκλοφορία οχημάτων σε σημαντικό τμήμα του πυρήνα του Εθνικού Δρυμού κατά τις νυκτερινές κυρίως ώρες, που προκαλεί θορύβους, αυξημένη μόλυνση, κίνδυνο πυρκαγιάς και αναστάσωση της άγριας πανίδας... Η διελευση θα επιτρέπεται μόνο σε συγκεκριμένες διαδρομές-μονοπάτια πεζοπορίας, σε ορισμένες εποχές και με καθορισμένο τρόπο. Η αναψυχή θα είναι δυνατή μόνο σε συγκεκριμένα σημεία κατανεμημένα στις παραπάνω διαδρομές».

■ Ζώνη A1

Προτείνεται η επέκταση του ορίου του πυρήνα του Εθνικού Δρυμού προς Βορρά προκειμένου να περιλάβει τα δάση Σαλονίκης... Η περιοχή αυτή προτείνεται να αποτελέσει υποζώνη A1 του πυρήνα του Εθνικού Δρυμού με χαρακτηριστικά απόλυτης προστασίας, επειδή αποτελεί σημαντικό βιότοπο τριφοληγίας και διαβίωσης της άγριας πανίδας... Η διελευση θα επιτρέπεται μόνο σε συγκεκριμένες διαδρομές-μονοπάτια πεζοπορίας, σε ορισμένες εποχές και με καθορισμένο τρόπο. Η αναψυχή θα είναι δυνατή μόνο σε συγκεκριμένα σημεία κατανεμημένα στις παραπάνω διαδρομές.

■ Ζώνη A2

Ο μέχρι σήμερα υφιστάμενος πυρήνας του Εθνικού Δρυμού (Ζώνη A2), επεκτείνεται προς νότιο δυτικά σύμφωνα με την πρόταση του Δασαρχείου Πάρνηθας και σχεδιάζεται ώστε να υποδέχεται δραστηριότητες αναψυχής και ικανή ανθρώπινη παρουσία. Εκτός των υφιστάμενων σήμερα σημείων οργανωμένης αναψυχής, προβλέπεται και η λειτουργία εντός των ορίων της άνω ζώνης δύο ορειβατικών καταφυγίων, κτιρίου περιβαλλοντικής εκπαίδευσης, πολλοπλών χρήσεων και επιστημονικών ερευνών (Δασαρχείο Πεντέλης), των εγκαταστάσεων του ΣΕΓΑΣ, για μαθητικές μόνο εκδηλώσεις και του αναψυκτηρίου Κυκλάμινα.

Στόχος όμως είναι η σταδιακή απομάκρυνση των δραστηριοτήτων αυτών από την περιοχή προκειμένου να αποκτήσει ορισμένα από τα χαρακτηριστικά της ζώνης απόλυτου προστασίας.

Με τις προτάσεις αυτές για την έκταση του νέου πυρήνα του Εθνικού Δρυμού της Πάρνηθας αυξάνεται κατά πολὺ ή έκτασή του. Στη ζώνη A1 συμπεριλαμβάνονται τρία δάση έκτασης 35.500 στρεμμάτων και τμήμα των δασών Τατοϊού και Βουτήματος συνολικής έκτασης 56.000 στρεμμάτων (δεν γνωρίζουμε την ακριβή έκταση που θα περιληφθεί στη ζώνη A1). Στη ζώνη A2 δεν γνωρίζουμε πόση έκταση θα περιληφθεί, γιατί η μελέτη αναφέρεται γενικά στην πρόταση του Δασαρχείου Πάρνηθας, χωρίς να αναφέρει αριθμη-

τικά.

Στο ΠΔ του Σουφλιά για τις ζώνες A1 και A2 του πυρήνα δεν υιοθετούνται οι προτάσεις του Τμήματος Περιβάλλοντος του ΟΡΣΑ και του Δασαρχείου Πάρνηθας. Δικαιούμαστε, λοιπόν, να υποστηρίξουμε, ότι η έκταση του υπάρχοντος πυρήνα του Εθνικού Δρυμού παραμένει η ίδια που προβλέποταν στο ΠΔ της Β. Παπανδρέου, δηλαδή 38.000 στρέμματα. Ο ισχυρισμός Σουφλιά, ότι με το ΠΔ τριπλασιάζεται η έκταση του πυρήνα του Εθνικού Δρυμού είναι αυθαίρετος και εξυπηρετεί την προεκλογική προπαγανδιστική πολιτική τόσο του ίδιου όσο και του κόμματός του.

Το Τμήμα Περιβάλλοντος, συνεπές στην άποψη του, ότι κάποιες από τις εγκαταστάσεις που βρίσκονται στον πυρήνα του Εθνικού Δρυμού πρέπει να απομακρυνθούν, την επαναλαμβάνει στην πρότασή του για τη ζώνη A2. Προτείνει τη σταδιακή απομάκρυνση των επιτρεπόμενων εγκαταστάσεων και δραστηριοτήτων με στόχο να γίνει η ζώνη αυτή ζώνη απόλυτης προστασίας. Η δική μας ένσταση αναφέρεται στο στόχο της δημιουργίας ζώνης υψηλής προστασίας. Γιατί η παρουσία στον πυρήνα του Εθνικού Δρυμού μεγάλων εγκαταστάσεων, όπως είναι για παραδειγματικό το Μον Παρνές, δεν συμβιβάζεται με τη δημιουργία ζώνης υψηλής

υπερασπιστής της αναπτυξιακής στρατηγικής που αντιστρατεύεται το φυσικό περιβάλλον, προχώρησε ακόμη παραπέρα και στο σχέδιο ΠΔ που έστειλε στο Ε' Τμήμα του ΣΤΕ εισηγήθηκε: «Κατ' εξαίρεση εντός των ορίων του γηπέδου της Μονής Κλειστών δύνανται να επεκταθούν οι κτιριακές εγκαταστάσεις της Μονής». Σύμφωνα με το άρθρο 4 του σχεδίου ΠΔ, η επέκταση των κτιριακών εγκαταστάσεων του μοναστηριού-επιχείρησης (υπέργειων και υπόγειων) θα ανήρχετο σε 4.000 τ.μ.! Η απορριπτική απόφαση του Ε' Τμήματος του ΣΤΕ για την επέκταση της Μονής Κλειστών κατά 4000 τ.μ. ενόχλησε σφόδρα τον Γ. Σουφλιά, γι' αυτό και δεν παρέλειψε να δηλώσει στις 18 Ιούλη, με θυμό και υπονοούμενα: «Προσωπικά δεν συμφωνώ με αυτή την παραπήρηση του ΣΤΕ, σταματάω όμως γιατί πλέον το αίτημα της Μονής Κλειστών δεν υφίσταται γιατί δυστυχώς η γύρω περιοχή κάτικε και θα κρυχθεί αναδαστέα». Αντιλαμβάνεστε πως θα στολίζε το ΣΤΕ αν δεν καιγόταν η περιοχή. Ομως, εκείνο που πρέπει να επισημανθεί είναι η αντίληψή του για τον Εθνικό Δρυμό. Τόσο ευαίσθητος είναι που ήταν πανέτοιμος να δώσει στους δεσποτοκαλόγερους μπιζνεσμένο το δικαίωμα να χτίσουν ένα ακόμα μεγαλήριο δίπλα σ' αυτό που ήδη έχουν.

Για τη ζώνη B1 το Τμήμα Περιβάλλοντος αναφέρει: «Επίσης για την υλοποίηση του στόχου αυτού σχεδιάζεται η δημιουργία χώρων σε περιφερειακές ζώνες (B1, B2, B3, B4), που θα απορροφήσουν το μεγάλο μέρος της ζήτησης και θα βρίσκονται πλησίον της δασικής και της πολεοδομικής νομοθεσίας, υπονομεύει στην ουσία τη δασική νομοθεσία, την καθιστά ανίσχυρη και ανεφάρμοστη και δίνει προτεραιότητα στον ΚΒΠΝ. Αν το ΣΤΕ ήθελε πραγματικά να εφαρμοστεί η δασική νομοθεσία, δεν έπρεπε να κάνει λόγο για παράλληλη εφαρμογή. Πολύ περισσότερο, αναφερόμενο ειδικά στην Πάρνηθα, δεν έπρεπε να θέσει ζήτημα εφαρμογής παραλλήλων ή της δασικής νομοθεσίας στις περιοχές που για οποιοδήποτε λόγο υπάγονται στη δασική νομοθεσία, εφαρμόζονται παραλλήλως οι ισχύουσες διατάξεις της δασικής και της πολεοδομικής νομοθεσίας, υπονομεύει στην ουσία τη δασική νομοθεσία, την καθιστά ανίσχυρη και ανεφάρμοστη και δίνει προτεραιότητα στον ΚΒΠΝ. Αν το ΣΤΕ

ήθελε πραγματικά να εφαρμοστεί η δασική νομοθεσία, δεν έπρεπε να κάνει λόγο για παράλληλη εφαρμογή. Πολύ περισσότερο, αναφερόμενο ειδικά στην Πάρνηθα, δεν έπρεπε να θέσει ζήτημα εφαρμογής παραλλήλων ή της δασικής νομοθεσίας στις περιοχές που για οποιοδήποτε λόγο υπάγονται στη δασική νομοθεσία, εφαρμόζονται παραλλήλως οι ισχύουσες διατάξεις της δασικής και της πολεοδομικής νομοθεσίας, υπονομεύει στην ουσία τη δασική νομοθεσία, την καθιστά ανίσχυρη και ανεφάρμοστη και δίνει προτεραιότητα στον ΚΒΠΝ. Αν το ΣΤΕ

■ Το σκάνδαλο της Τεχνόπολης

Η πιο χαρακτηριστική περίπτωση παραπέρα τσιμεντοποίησης της Πάρνηθας, στην οποία λειτουργούν με απόλυτη συναίνεση ΠΑΣΟΚ και ΝΔ, είναι η ίδιωση της «Τεχνόπολης Ακρόπολις», που έχει όλα τα χαρακτηριστικά ενός τεράστιου περιβαλλοντικού σκανδάλου. Οι μεγαλύτερες εταιρίες Πληροφορικής και Τηλεπικοινωνίων, με τη συμμετοχή μερικών από τις μεγαλύτερες τράπεζες και άλλων καπιταλιστικών ομίλων, θελουν να φτιάξουν σε μια δασική έκταση 500 στρεμμάτων (!), μια ολόκληρη πολιτεία (θα εγκαταστήσουν εκεί τις έδρες τους, φιλοδοξώντας να δημιουργήσουν την ελληνική Silicon Valley), με κτίσματα συνολικού εμβαδού 100-120.000 τ.μ. (στην πράξη, όπως γίνεται πάντοτε, αυτό το όριο θα ξεπερνετεί).

Η περιοχή εγκαταστάσης αυτού του τσιμεντένιου εκτρώματος είναι εκεί που ενώνεται η Πάρνηθα με την Πεντέλη. Ιδιού πως περιγράφει την περιοχή το Τμήμα Περιβάλλοντος του ΟΡΣΑ:

«Η σύνδεση της Πάρ

Τη Γνώμη της για την Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση και Προσχολική Αγωγή κατέθεσε η ΟΚΕ (Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή: διακοινητικός θεσμός που έφτιαξε το ΠΑΣΟΚ για να δώσει σάρκα και οστά στις αρχές του «κοινωνικού εταιρισμού») και επιβεβαίωσε για μια ακόμη φορά το ρόλο της ως καραμπινάτου στην επαίδευση.

Με μια Επιτροπή Εργασίας, αποτελούμενη από Συνασπισμένους, Πασόκους και Νεοδημοκράτες έθεσε εξαρχής, προμετωπίδα των απόψεων της, την αγοραία αντίληψή της για την εκπαίδευση.

Η εκπαίδευση -δήλωσε- οφείλει «να δίνει στα άτομα μια εικόνα για τον πολύπλοκο κόσμο μας που βρίσκεται σε συνεχή εξέλιξη και ταυτόχρονα να παρέχει την πυξίδα που θα τα βοηθήσει να πορευθούν με ασφάλεια μέσα σ' αυτόν». Τούτους, η εκπαίδευση να δίνει κάποιες στοιχειώδεις γνώσεις («μια εικόνα»), ανταποκρινόμενες σε μια καπιταλιστική αγορά που συνεχώς μεταβάλλει τις ανάγκες της και να περιέχει τις δομές (Δια Βίου Μάθηση), που θα επιτρέπει στα άτομα με πρόχειρες, ευέλικτες, φθηνές επανακαταρτίσεις, να αντιμετωπίζουν (το «με ασφάλεια» είναι χοντροίδεστατο ψέμα) τα περιοδικά πετάγματά τους στο καναβάτσο της ονεργίας.

Και όχι η εκπαίδευση να κάνει τον άνθρωπο κοινωνό του συσσωρευμένου πλούτου των γνώσεων και του πολιτισμού της ανθρωπότητας, προσφέροντάς του πλαισίου και στέρεο γνωστικό υπόβαθρο, να αναδεικνύει τις ιδιαίτερες κλίσεις και τα χαρακτηριστικά μιας γνήσιας ανθρωπιστικής Παιδείας, που βεβαίως δεν αποτελεί όραμα της ΟΚΕ.

Γι' αυτό και η ΟΚΕ ζητά «την ανάγκη προσαρμογής του σχολείου, των μεθόδων που χρησιμοποιεί και των αναλυτικών προγραμμάτων στις απαιτήσεις του νέου διεθνούς περιβάλλοντος και της κοινωνίας της γνώσης» και καλεί για το σκοπό αυτό σε ευρεία συνάντεση και διάλογο «που θα ανταποκρίνεται στις σύγχρονες ανάγκες με τις απαραίτητες προσαρμογές που επιβάλλουν οι συνεχώς μεταβαλλόμενες συνθήκες».

Η άποψη αυτή της ΟΚΕ για την εκπαίδευση, άποψη του κεφαλαίου και των διστηριστών του συστήματος, που λανσάρεται με ένταση τα τελευταία χρόνια, καθορίζει στη συνέχεια και τις κατεύθυνσεις, στις οποίες αυτή επικεντρώνει το ενδιαφέρον της και το μεγαλύτερο μέρος του κειμένου της Γνώμης της.

Δεν είναι τυχαίο ότι δίνεται μεγάλη σημασία και πιστώνονται στα θετικά βήματα της εκπαίδευτικής πολιτικής (ξεκίνησε από το ΠΑΣΟΚ και συνεχίζεται από τη ΝΔ) τα νέα αναλυτικά προγράμματα σπουδών και βιβλία, που είναι δομημένα πάνω στη λεγόμενη διαθεματική προσέγγιση της γνώσης (πλευρά της αποτελεί και η λεγόμενη ευέλικτη ζώνη). Οχι, μην πάρει ο νους σας στην ολόπλευρη μόρφωση. Η «διαθεματικότητα» είναι μια καρικατούρα προσέγγισης ενός θέματος από πολλές πλευρές, που γίνεται πάνω σε ένα αυστηρά καθορισμένο περιεχόμενο μερικών, «τυχαίων» (δηλαδή ευκαι-

ριακών), ασύνδετων, αντιδραστικών, καμιά φορά και αναχρονιστικών γνώσεων (στην ουσία πληροφοριών), που αποτελεί και τη βάση του σχολείου. Παράλληλα, η επιμονή στην κατεύθυνση απόκτησης τεχνοκρατικών γνώσεων και δεξιοτήτων και γενικά σε ό,τι θεωρείται χρήσιμο για τις ανάγκες της αγοράς, αποστενεί πλήρως το περιεχόμενο του σχολείου και συντείνει στην «παραγωγή» ανθρώπων άνειων από σκέψη και συναίσθηματα. Η βιωματική προσέγγιση, που βασικαλίζεται ότι εμπεριέχει η διαθεματική προσέγγιση, δεν έχει να κάνει με τίποτε εργαστήρια, επαλήθευση μέσα από το πείραμα και την αναλυτικούσυνθετική μέθοδο, εξοπλισμό του σχολείου με πλούσια υλικοτεχνική υποδομή, αλλά με μετρημένες επισκέψεις σε επιχειρήσεις, εργοστάσια ή χώρους πολιτισμού κ.λπ., που γίνονται με την οικονομική επιβάρυνση των γονιών ή και τις προσφορές «χορηγών» και βεβαίως το κριτήριο επιλογής τους κάθε φορά είναι ο βαθμός συμφωνίας τους με τα περίφημα «καινοτόμα προγράμματα» της ΕΕ (περιβαλλοντική εκπαίδευση, αγωγή υγείας, διαπολιτισμική εκπαίδευση, νέες τεχνολογίες κ.λπ.) και το τι λανσάρει το εμπόριο των εκδοτικών οίκων. Το αποτέλεσμα είναι τα παιδιά να αποκτούν ένα πασαλέιμα γνώσεων, με τη λαμπτερή επίφαση της «ολόπλευρης» διαθεματικής προσέγγισης.

Εναί άλλο βήμα, που θεωρεί πολύ σημαντικό η ΟΚΕ για την εκπαίδευση, είναι το Ολοήμερο Σχολείο και Νηπιαγωγείο, για το οποίο ζητά τη διεύρυνση και την εξάντληση όλων των περιθωρίων για την επίτευξη όλων των στόχων. Και αυτό όχι τυχαία, αφού το Ολοήμερο Σχολείο αποτελεί μια φθηνή λύση, που λύνει τα χέρια στους εργαζόμενους γονείς, ώστε αυτοί να υφίστανται στη συνέχεια, χωρίς να τους βαραίνει η έγνοια του παρκαρίσματος των παιδιών τους, τη μέγιστη εκμετάλλευση από τους καπιταλιστές, που τους έχουν ζέψει πια στο καθεστώς γαλέρας, χωρίς δικαιώματα.

Η ΟΚΕ, στην οποία προϊστάται ο γήρας Παλούζωγόπουλος, μετά από όλα αυτά τα φιλεργατικά και φιλολαϊκά μέτρα, επισημαίνει και την ανάγκη να ενισχυθούν και οι δράσεις που λειτουργούν ως κοινωνικά αμορτισέρ στην σημερινή κοινωνία της άγριας εκμετάλλευσης ντόπιων και ξένων εργατών, όπως π.χ. οι δομές της διαπολιτισμικής εκπαίδευσης και να μην κινδυνέψουν να αφανιστούν (αυτές και οι άλλες, όπως π.χ. το Ολοήμερο Σχολείο, οι οικολογικές δραστηριότητες, το διαδίκτυο, οι ξένες γλώσσες, που χρηματοδοτούνται αποκλειστικά από χρήματα της ΕΕ) μόλις τελειώσει το πανηγύρι των ευρωπαϊκών κονδυλίων.

Είναι χαρακτηριστικό, παρόλο που το αίτημα είναι χρόνιο, πολύ συγκε-

κριμένο και διεκδίκηση όλων των εκπαιδευτικών κινημάτων, ότι η ΟΚΕ δεν μιλά πουθενά για αύξηση των δαπανών για την Παιδεία στο 15% του ΓΚΠ ή έστω στο 5% του ΑΕΠ, αύξηση που είναι αναγκαία για οποιαδήποτε βελτίωση της κατάστασης στην εκπαίδευση. Αντίθετα, μιλά γενικά, σε μια υποτονική αποστροφή, για «αύξηση των δαπανών», περισσότερο για ξεκάρφωμα, ενώ επανειλημμένα κάνει λόγο για «εξασφάλιση πρόσθιτων πρόσων» και για «αξιοποίηση χορηγιών και εθελοντικών προσφορών από κοινωνικούς και οικονομικούς φορείς για να βοηθηθούν οι διευθυντής της σχολικής μονάδας, οι εκπαιδευτικοί και ο σύλλογος γονέων στην προσπάθεια αναζήτησης πόρων για τη στήριξη των αναγκών και εκδηλώσεων του σχολείου». Προφανώς στην «αξιοποίηση και χρήση των πόρων αυτών», βλέπει η ΟΚΕ και το «άνοιγμα του σχολείου στην κοινωνία», με την παραχώρηση των χώρων του σε λογής λογής δραστηριότητες επιχειρηματικού κέρδους, τις ώρες που το σχολείο δεν λειτουργεί.

Το επόμενο θέμα που υπογραμμίζει πολλές φορές η έκθεση της Επιτροπής, είναι η «αποκέντρωση» της εκπαίδευσης, ζήτημα που θεωρείται από αυτήν εκ των ων ουκ άνευ για την «αυτονομία» του σχολείου. Τονίζει ότι έγιναν βήματα στην κατεύθυνση αυτή (προφανώς 2218 και 2240 του 1994, που ψήφισε το ΠΑΣΟΚ), όμως τα θεωρεί ελλιπή και ζητά να προχωρήσει η αποκέντρωση ώστε «να καταστεί η σχολική μονάδα ο εκπαιδευτικός πυρήνας, όπου θα προσδιορίζεται και θα ασκείται το σύνολο των δράσεων». Κοντολογίς, η αποκέντρωση να μην αφορά μόνο την παραχώρηση στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση της αρμοδιότητας για την κάλυψη των λειτουργικών αναγκών του σχολείου, της οποίας τα ολέθρια αποτελέσματα τα βιώνουν καθημερινά στο πετσί τους εκπαιδευτικού, παιδιά και γονείς, αλλά και όλοι οι εργαζόμενοι δημότες με την πρόσθιτη επιβάρυνση του οικογενειακού προϋπολογισμού λόγω της αύξησης των δημοτικών τελών. Άλλα να περιλαμβάνει και τη μεταφορά όλων των αρμοδιοτήτων, που αφορούν τη σχολική μονάδα, από τους μισθώντες και το διορισμό των εκπαιδευτικών σταδιακά οικονομικά, αποτελεί η Γνώμη της για την Προσχολική Αγωγή. Δεν είναι τυχαίο ότι πουθενά δε γίνεται αναφορά στην απόφαση της κυβέρνησης και του υπουργείου Παιδείας (απόφαση που επικυρώθηκε με το άρθρο 32 του νόμου για τη «δημιουργία φορέα διαχείρισης ολοκληρωμένου προγράμματος δια βίου μάθησης») να αναρέσουν τον προηγούμενο νόμο (νόμος 3518/2006), που ψήφισαν οι ίδιοι, κάτω από την πίεση της φετινής μεγάλης απεργίας των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας, για ένα έτος υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή και να δώσουν το δικαίωμα στους δημοτικούς παραγόμενους σταθμούς, οι οποίοι στη συνέχεια περιήλθαν στην τοπική αυτοδιοίκηση με την υπαγωγή τους στους δημοτικούς σταθμούς». Το εδώφιο αυτό ως τώρα δεν έχει εφαρμογή, αφού τα νηπιακά τμήματα των παιδικών σταθμών δεν αναγνωρίζονται ως νηπιαγωγεία, ως φορείς δηλαδή εκπαίδευσης, στο πλαίσιο της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης. Να, λοιπόν, τώρα που έχει ο καιρός γυρίσματα και που η παράγραφος αυτή δεν έχει μπει τυχαία από την τότε κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ (ας τα βλέπουν αυτά οι οπαδοί των «παιδικών κέντρων» και κυρίως αυτοί της ΕΣΑΚ-ΔΕΕ, της συνδικαλιστικής παράταξης του Περιστού, που κατά τα άλλα είναι δήθεν φανατικοί -όψιμοι θα λέγαμε εμείς- πτολέμιοι της «αποκέντρωσης»).

Υπανίσσεται δε και αύξηση του ωραρίου λειτουργίας των δημόσιων νηπιαγωγείων, αφού τα παντού και πάντα προέχουν οι ανάγκες των γονιών (οι ανάγκες των καπιταλιστών δηλαδή) και όχι οι ανάγκες των παιδιών αυτής της ευαίσθητης ηλικίας.

Συζήτηση στο Press Room, την Τετάρτη 11.7.2007. Παραθέτουμε ολόκληρο το σχετικό διάλογο του αναπληρωτή κυβερνητικού εκπρόσωπου Ευ. Αντώναρου με τους δημοσιογράφους (προσοχή, το θέμα δεν είναι για πλάκα):

ΠΟΥΛΙΔΟΥ: Από χθες, είχα θέσει, ενδεχομένως δεν το ξέρετε, ένα ερώτημα στον κ. Ρουσόπουλο για το SEA DIAMOND.

ΑΝΤΩΝΑΡΟΣ: Το γνωρίζω.

ΠΟΥΛΙΔΟΥ: Μήπως έχετε κάποια απάντηση;

ΑΝΤΩΝΑΡΟΣ: Βεβαίως και έχω. Η Πολιτεία, μέσω του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, κάνει ότι είναι απαραίτητο, ώστε να προχωρήσει αποτελεσματικά η απάντληση του πετρελαίου και των άλλων υλικών από το ναυάγιο του SEA DIAMOND. Μέχρι στημένης, το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας έχει επιβάλει συνολικά πρόστιμα ύψους άνω των δύο εκατομμυρίων ευρώ. Από όσο έχω ενημερωθεί, γύρω στα 2,5 εκατομμύρια ευρώ, ένα ποσό που είναι το υψηλότερο που έχει επιβληθεί ποτέ στη χώρα μας για τέτοιο θέμα. Επιπλέον, επιβάλλονται πρόστιμα ύψους από 8.000 έως 17.000 ευρώ ημερησίως μέχρι να ολοκληρωθεί η διαδικασία της απάντλησης των καυσίμων και των άλλων υλικών και της ανέλκυσης του πλοίου. Ταυτόχρονα, προκειμένου να διασφαλιστεί ακριβώς ότι θα προχωρήσει αυτή η διαδικασία, από το λεγόμενο Γαλάζιο Ταμείο, τα δύο συναρμόδια Υπουργεία, το Εμπορικής Ναυτιλίας και το Υπουργείο Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων χρηματοδοτούν μελέτη σχετικά με αυτό το θέμα. Δηλαδή, την απάντληση των καυσίμων, των λιπαντικών και των άλλων υλικών που βρίσκονται εγκλωβισμένα εντός του βυθισμένου πλοίου, καθώς και την ανέλκυση του πλοίου. Αυτό γίνεται πέρα από τη νομική υποχρέωση την οποία έχει η εταιρεία να προχωρήσει ακριβώς στην απάντληση αυτών των υλικών και την ανέλκυση του πλοίου. Θα ήθελα να σας πω ακόμη, ότι όπως με ενημέρωσαν από το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας, γίνονται όλες οι απαραίτητες ενέργειες, ώστε να καταλογιστούν στην ιδιοκτήτρια εταιρεία και στις ασφαλιστικές εταιρείες που προφανώς την καλύπτουν ασφαλιστικά, όλες οι δαπάνες που έχουν προκύψει ως συνέπειες του ναυάγιου. Θα κατατεθούν, βεβαίως, και οι σχετικές αγωγές. Προσθέτω ότι έχουν γίνει, όπως σας είναι ενδεχομένως γνωστό, πολλές συσκέψεις των αρμόδιων με τους τοπικούς φορείς στη Σαντορίνη. Η τελευταία έγινε μόλις την περασμένη εβδομάδα με τη συμμετοχή του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας κ. Τζοάνου, ώστε να υπάρξει λεπτομερής καταγραφή όλων αυτών των συνεπειών για την τοπική κοινωνία. Διότι στόχος είναι --και πρέπει να είναι-- να δοθεί το περιβάλλον στους κατοίκους, όπως ακριβώς ήταν πριν από το ναυάγιο. Δεν θα πρέπει να ξεχνάει κανείς ότι σε αντίθεση με ότι έγινε πριν από χρόνια μετά το τραγικό πολύνεκρο ναυάγιο του ΣΑΜΙΝΑ, η σημερινή πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας αντέδρασε άμεσα, συστηματικά και αποτελεσματικά επιβάλλοντας και

■ Rύπανση Sea Diamond

Κυβέρνηση ψευτών και απατεώνων

πρόστιμα, όπως σας είπα, και προχωρώντας στις ενέργειες που σας ανέφερα διεξοδικά πιο πάνω.

ΚΑΚΑΛΗΣ: Από όλα αυτά που μας είπατε απουσιάζει το πιο ουσιαστικό. Δεν υπάρχει δηλαδή ουσιαστική δεσμευση, συγκεκριμένη δέσμευση και χρονοδιάγραμμα για το πότε θα γίνει η απάντληση των καυσίμων...

ΑΝΤΩΝΑΡΟΣ: Ολα τα στοιχεία περιλαμβάνονται στην εκτενή τοποθέτηση που έκανα μόλις.

ΚΑΚΑΛΗΣ: Δεν έχει καμία σχέση... Ποιο είναι το χρονοδιάγραμμα; Πότε θα γίνει;

ΑΝΤΩΝΑΡΟΣ: Πρέπει να γίνουν μελέτες και πρέπει να γίνει όλη η κατάληγη προετοιμασία.

ΚΑΚΑΛΗΣ: Τα πρόστιμα είναι για τα μάτια του κόσμου. Γιατί ποτέ δεν εισπράττοντα...

ΑΝΤΩΝΑΡΟΣ: Αυτή είναι δική σας εκτίμηση.

ΚΑΚΑΛΗΣ: Ερώτηση: Εχουν εισπράχθεί τα πρόστιμα;

ΑΝΤΩΝΑΡΟΣ: Για περισσότερες λεπτομέρειες, παρακαλώ να απευθυνθεί στο Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας.

ΚΑΚΑΛΗΣ: Μας φωτίσατε τώρα...

ΑΝΤΩΝΑΡΟΣ: Εχετε μια εριστική διάθεση, κ. Κακαλή, τον τελευταίο καιρό.

ΚΑΚΑΛΗΣ: Οταν οι απαντήσεις σας είναι τέτοιες, προφανώς μας προκαλείτε.

ΑΝΤΩΝΑΡΟΣ:.....

Η απάντηση που έδωσε ο Αντώναρος, χρηματοποιώντας τα όσα του μετέφερε ο Κεφαλογιάννης, μας δίνει το δικαιόωμα να χαρακτηρίσουμε την κυβέρνηση Καραμανλή κυβέρνηση ψευτών και απατεώνων. Μέχρι τώρα, ο Κεφαλογιάννης διαβεβαίωνε σε όλους τους τόνους ότι υπόρχει έτοιμο σχέδιο απάντλησης των τοξικών υγρών (καύσιμα, ορυκτέλαια κ.λπ.) από το κουφάρι του Sea Diamond. Τώρα, έρχεται ο Αντώναρος και μας λέει, με τον πιο επίσημο τρόπο, ότι τα δύο συναρμόδια

υπουργεία τώρα χρηματοδοτούν μελέτη.

Τι έλεγε ο Κεφαλογιάννης μετά το ναυάγιο; Ολοι τον θυμόμαστε να πηγαίνει στη Σαντορίνη λίγες μέρες μετά τη σκόπιμη βύθιση του Sea Diamond, προκειμένου να καθησυχάσει τους τοπικούς φορείς και να στήνεται μπροστά στις κάμερες δηλώνοντας ότι το σχέδιο απάντλησης είναι έτοιμο και οσονύπτω θ' αρχίσει να εφαρμόζεται. «Η κατάσταση είναι ελεγχόμενη και όλα τα προβλήματα θα λυθούν με τον καλύτερο τρόπο», δήλωνε. Τις ίδιες μέρες ο αρχιπλοϊαρχος της εταιρίας δήλωνε πως η Louis κάλεσε δυο κορυφαίους ειδικούς στις απαντλήσεις, οι οποίοι θα μελετήσουν τις συνθήκες του ναυάγιου και θα προτείνουν σχέδιο απάντλησης («Έχουμε φέρει δύο ειδικούς, που, αφού πρώτα εξετάσουν τη θέση του ναυάγιου, θα καταστράσουν ένα σχέδιο απάντλησης», «Ελευθεροτυπία», 12.4.07).

Δυο μήνες μετά το ναυάγιο και ενώ η κυβέρνηση σωπούσε, παρά τις ογωνιώδεις εκκλήσεις των φορέων της Σαντορίνης και τις δραματικές προειδοποιήσεις περιβαλλοντικών οργανώσεων, η Louis με ανακοίνωσή της δήλωνε πως η απάντληση των πετρελαίων και την ανέλκυση του πλοίου καταστάθηκε στην ουρανού. Αυτό δείχνει και τη σκόπιμη τακτική της εταιρίας, να μη δώσει λύση στο σύνθετο περιβαλλοντικό και κοινωνικο-οικονομικό πρόβλημα που η δια έχει προκαλέσει. Η ρύπανση, όπως την καταγράφουμε εμείς καθημερινά, είναι ανεξέλεγκτη. Ηδη από το σημείο του ναυάγιου μέχρι και το Ακρωτήρι τα πάντα έχουν εμποτιστεί μόνο ημιμετρα: δεν έχει προσκληθεί καμία από τις εταιρίες που είναι εξειδικευμένες στην απάντληση του πετρελαίου και την ανέλκυση ναυαγίων. Αυτό δείχνει και τη σκόπιμη τακτική της εταιρίας, να μη δώσει λύση στο σύνθετο περιβαλλοντικό και κοινωνικο-οικονομικό πρόβλημα που η δια έχει προκαλέσει. Η ρύπανση, όπως την καταγράφουμε εμείς καθημερινά, είναι ανεξέλεγκτη. Ηδη από το σημείο του ναυάγιου μέχρι και το Ακρωτήρι τα πάντα έχουν εμποτιστεί μόνο ημιμετρα: δεν έχει προσκληθεί καμία από τις εταιρίες που είναι εξειδικευμένες στην απάντληση του πετρελαίου και την ανέλκυση ναυαγίων. Αυτό δείχνει και τη σκόπιμη τακτική της εταιρίας, να μη δώσει λύση στο σύνθετο περιβαλλοντικό και κοινωνικο-οικονομικό πρόβλημα που η δια έχει προκαλέσει. Η ρύπανση, όπως την καταγράφουμε εμείς καθημερινά, είναι ανεξέλεγκτη. Ηδη από το σημείο του ναυάγιου μέχρι και το Ακρωτήρι τα πάντα έχουν εμποτιστεί μόνο ημιμετρα: δεν έχει προσκληθεί καμία από τις εταιρίες που είναι εξειδικευμένες στην απάντληση του πετρελαίου και την ανέλκυση ναυαγίων. Αυτό δείχνει και τη σκόπιμη τακτική της εταιρίας, να μη δώσει λύση στο σύνθετο περιβαλλοντικό και κοινωνικο-οικονομικό πρόβλημα που η δια έχει προκαλέσει. Η ρύπανση, όπως την καταγράφουμε εμείς καθημερινά, είναι ανεξέλεγκτη. Ηδη από το σημείο του ναυάγιου μέχρι και το Ακρωτήρι τα πάντα έχουν εμποτιστεί μόνο ημιμετρα: δεν έχει προσκληθεί καμία από τις εταιρίες που είναι εξειδικευμένες στην απάντληση του πετρελαίου και την ανέλκυση ναυαγίων. Αυτό δείχνει και τη σκόπιμη τακτική της εταιρίας, να μη δώσει λύση στο σύνθετο περιβαλλοντικό και κοινωνικο-οικονομικό πρόβλημα που η δια έχει προκαλέσει. Η ρύπανση, όπως την καταγράφουμε εμείς καθημερινά, είναι ανεξέλεγκτη. Ηδη από το σημείο του ναυάγιου μέχρι και το Ακρωτήρι τα πάντα έχουν εμποτιστεί μόνο ημιμετρα: δεν έχει προσκληθεί καμία από τις εταιρίες που είναι εξειδικευμένες στην απάντληση του πετρελαίου και την ανέλκυση ναυαγίων. Αυτό δείχνει και τη σκόπιμη τακτική της εταιρίας, να μη δώσει λύση στο σύνθετο περιβαλλοντικό και κοινωνικο-οικονομικό πρόβλημα που η δια έχει προκαλέσει. Η ρύπανση, όπως την καταγράφουμε εμείς καθημερινά, είναι ανεξέλεγκτη. Ηδη από το σημείο του ναυάγιου μέχρι και το Ακρωτήρι τα πάντα έχουν εμποτιστεί μόνο ημιμετρα: δεν έχει προσκληθεί καμία από τις εταιρίες που είναι εξειδικευμένες στην απάντληση του πετρελαίου και την ανέλκυση ναυ

ΣΥΜΗ - ΩΣΕΙΣ

Εχέαδημεν δια τας εκλογάς, μέρος δεύτερον, βωθούντος και του Λένιν [«Κράτος και επανάσταση»]: «Η δημοκρατία, το καλύτερο περικάλυμμα του καπιταλισμού, δεμελιώνει την εξουσία του με τόση ασφάλεια, με τόση σιγουριά, που καμιά αλλαγή ούτε προσώπων ούτε θεσμών ούτε κομμάτων μέσα στην αστική δημοκρατία, δεν κλονίζει αυτή την εξουσία». Αυτά έλεγε ο Βλαδίμηρος. Σήμερα ακούμε άλλα. Εναν ηλιθιο ρεπόρτερ να λέει πως «η εξαιρετική κατάσταση του αρχιεπίσκοπου βελτιώνεται διαρκώς». Τι εννοείς ρε παπαγαλίζον ούφο; Ως πού δια φτάσει, θα γίνει χάι ας πούμε; Υπάρχει έστω δριό, ρε εξοργιστικό όργιο; Ακούμε επίσης έναν από τους αιτούμενους την ψήφο του κοσμάκη, τον βουλευτή Βασίλη Οικονόμου του ΠΑΣΟΚ, να λέει, μιμούμενος τα άπταιστα ελληνικά του αρχηγού Giorgakis, ότι «η προσπάθεια είναι συνεχή». Άλλα τα χείλη των ασεβών που τολμούν να αμφισθητούν τους αλχιρίστους και τον συρφετό της καλύτερης [τηλε]δημοκρατίας που είχαμε ποτέ. Αυτής που δεν διστάζει να δώσει προεκλογικά άδειες περιπτέρων στα δύματα του ΔΣΕ!!! Τώρα, αν πω όσα μου 'ρχονται, η στήλη θα γίνει ακατάληη για όλους. Κι αν πάρω κανένα κόκκινο κονσερβούτι από αποφοιωμένο ντοματάκι, θα γίνω κι εγώ ακατάληη...».

Οφείλω να συγχαρώ τον Μάνο Στεφανίδη [Ελευθεροτυπία]. Τόσο καιρό το ακούμε και γελάμε ή βρίζουμε, αλλά ήταν ο πρώτος [η ευαίσθητη

Πάμε για εκλογές:

περί τη γλώσσα –και την τσιπούρα στήλη το έκανε παλιότερα αλλά αυτοεξαιρείται] που τόλμησε να κράξει όσους βιάζουν τη γλώσσα με τον όρο «πρώτη προτεραιότητα». Μετάξυ τους ο ΠτΔ, ο πρωθυπουργός, ο Giorgakis και ο ΥΠ.ΠΟ [που στο site του λέει ότι έχει κόρη «την Χάρι», έλεος!]. Κι εγώ δυμάμαι τον Κώστα Καριωτάκη [όχι, δεν είναι μέλος κάποιου τηφεοπτικού πάνελ]: «Α, κύριε, κύριε Μαλακάση / ποιος θα βρεθεί τους δυο να μας δικάσει / εμέ μικρό κι εσάς μεγάλο / όμοια τον ένα με τον άλλο»...

Το sms αντίστασης εκδίδεται στις αρχές κάθε μήνα, οπότε ας βάλουμε μια Υποκρατική συνέντευξη στα μισά του μήνα, σκέφτηκε η ακροαριστερή καπιταλήστρια [όχι από μόνη της φαντάζουμαι, εμείς τα κόκκινα κορίτσια σκεφτόμαστε συλλογικά].

Θα ήθελα να παρακαλέσω τα Β.Ο.Δ.Ι.Ν.Α. [Βασικά Οργανα Διακίνησης Ισχυρών Ναρκωτικών Αγαθών] να κρατήσουν τις πωλήσεις σε χαμηλά για την εποχή επίτεδα, γιατί χάσαμε την μπάλα. Πιο εύκολα βρίσκεται πρέζα παρά καπουτσίνο σε μερικές πλατείες και γειτονιές. Είπαμε, κάθε εμπόριο σε καλό [Τζιμάκος] αλλά όχι κι έτσι.

Είπα εμπόριο και δυμήδηκα ότι ο Κεραυνός πάει στο Μαϊάμι, στο απέραντο σανατόριο της Αμερικής. Απροστάτευτα είναι στις ΗΠΑ τα ήπατα, ακόμα και στα ύπατα αξιώματα. Ήπατα! Είναι τα κατάφερε, αλλά η περιπέτεια συνεχίζεται abroad. Κι οι γύνες, όπως στα παλιά καλά γουέστερν και στα Λούκι Λουκ, εξακολουθούν να προσέρχονται στο χώρο του πιδανού τοιμουσιού.

Πανλαδικές εξετάσεις, όλα με λάδωμα στην Ελαιοελλάδα. Τακτοποίήθηκε και ο Ταχιάρος, πρώην αντιδήμαρχος συμβασιλεύουσας. Σειρά έχει τώρα αυτή που κατηγορείται για την μαύρη τρύπα της. Τών 300.000 ευρώ στα οικονομικά του δήμου εννοώ βρε...

Οι προμυδευτές [κοντά τα χέρια διορθωτάδες] του δημόσιου βίου, οι Κωστογιωργάκηδες, ετοιμάζουν το σενάριο του έργου που δ' ανεβάσουν στην ώρα του: Ραντεβού τον Σεπτέμβρη, γράφουν οι προμετωπίδες στα χειμερινά ανάκτορα των πολιτικών [χα, χα, χα] κομμάτων. Την ίδια ώρα, μαθαίνουμε με ρίγη συν-κίνησης ότι ιδρύθηκε το αμερικανικό κυνωνικό φλόρουμ στην πατρίδα της Coca Cola και κοιτίδα της παγκόσμιας αντίστασης, την Ατλάντα. Yeah! Περιμένουμε τώρα το πρόσταγμα των ελληνοπαίδων της αντίστασης, να βγούμε βαμμένοι και με πίπιζες στους δρόμους, να διοργανώσουμε happenings και events για το πλάτεμα του αγώνα.

Μόνο δλίψη μπορεί να μας διακατέχει για την ματαίωση της συναυλίας του πρόδεινου στον Βόσπορο, όπου τραγουδούν ότι δα πλύνουν τα πόδια τους οι έλληνες κομάντος και τον οποίο ήδελε να τον πει όλο ο Αλκίνοος Ιωαννίδης [τι βίστα αυτό το σεμνό παιδί, το 'χει η Κύπρος τελικά, ενδυμούμενοι και τη Βίση]. Λόγω δλίψης, δεν δια προσδέσουμε τίποτα στο λεπτό αυτό δέμα, άλλωστε μας κάλυψαν ο Κουμουσάκος με τον Παπαθεμέλη.

Ο καπιταλισμός έκανε επικέτες στο εμφιαλωμένο νερό τα επιτεύγματά του. Διψάνε, λέει, στην Κένυα. Ποιος φταίει, ρε τσόγλανοι; Και ποιος πήρε έγκριση από τα δύσμοιρα παιδιά για να τα βάλει στα μουκάλια;

Μεγάλος διαγωνισμός της στήλης: Πότε δα πιάσει το πετρέλαιο τα εκατό δολάρια το βαρέλι; Προς το παρόν, βενζίνη και νερό έχουν περί το ένα ευρώ το λίτρο. Συμφέρει να πίνουμε αμόλυβδη και λανσάρουμε της υδρομολότοφ.

Kokkinoskoufita
kokkinoskoufita@eksegersi.gr

Καταρρέουν πανεπιστήμια της Βρετανίας

Μυστική λίστα του Συμβουλίου για τη Χρηματοδότηση των Ιδρυμάτων Ανώτατης Εκπαίδευσης της Αγγλίας έφερε στο φως η εφημερίδα Guardian, σύμφωνα με την οποία 46 πανεπιστήμια, μεταξύ των οποίων 46 πανεπιστήμια, μεταξύ των οποίων και ονομάστα ιδρύματα, βρίσκονται ένα βήμα πριν την οικονομική κατάρρευση.

Η λίστα περιλαμβάνει εκπαιδευτικά ιδρύματα, όπως αυτό της Οξφόρδης, το Queen Mary, το University of Greenwich και το London Metropolitan University.

Τα πανεπιστήμια αυτά, στα οποία φοιτούν και πολλοί Έλληνες σπουδαστές, κινδυνεύουν να βάλουν λουκέτο, παρά το ότι έχουν επιβάλει τους πανεπιστημιακούς διδακτράς, που είναι περίπου 5.000 ευ-

ρώ για κάθε έτος σπουδών.

Η πλειοψηφία των ιδρυμάτων, που περιέχονται στη λίστα είναι πρώην πολυτεχνικές σχολές και τα τελευταία χρόνια κρατούνται με νύχια και δόντια, αγωνιζόμενα να προσελκύσουν σπουδαστές και να μειώσουν τα έσοδα λειτουργίας τους.

Τα παραπάνω είναι αποτελέσματα της λειτουργίας των πανεπιστημίων με τους όρους της αγοράς, σε καθαρά ανταποδοτική βάση. Οι θεωρίες της ανταγωνιστικότητας, της κινητικότητας των σπουδαστών-πελατών, της άμεσης και πλέον σύνδεσης με την αγορά και την επιχειρήσεις, της προώθησης εκείνων των πλευρών της επιστήμης και της έρευνας, που έχουν αναλογική σχέση με τη μέγιστη κερδο-

φορία του κεφαλαίου, της προσήλωσης στις αρχές της βιωσιμότητας (όπως καλή ώρα αναφέρει και ο νέος νόμος πλαίσιο της Γιαννάκου), που έγιναν πράξη από την εποχή της Θάτσερ στην Αγγλία, οδήγησαν σ' αυτό το τραγικό αποτέλεσμα τα πανεπιστημιακά ιδρύματα. Το να εντρυφήσει κανείς στη γνώση, την επιστήμη και την έρευνα απαιτεί και κόπο και χρόνο πολύ και χρήμα και μια πολιτεία που προγματικά νοιάζεται γ' αυτό δεν φείδεται χρημάτων για την Παιδεία, ούτε ακολουθεί την πρακτική του τρεις το λάδι, τρεις το ξύδι. Άλλα εδώ βεβαίως μιλάμε για τον καπιταλισμό και τέτοια λόγια δεν ταιριάζουν.

Σύμφωνα επίσης με τον Guardian οι αρμόδιοι αρνού-

Συνεχίζεται το τσιμεντάρισμα της Πάρνηθας

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9

δύο αυτών σημαντικότερων ορεινών όγκων που περιβάλλουν το λεκανοπέδιο. Ο αυχένας αυτός έχει αρκετό υψόμετρο είναι ένα εξαίσιο τοπίο ιδιαίτερου φυσικού κάλλους και κρίνεται αναγκαίο να παραμείνει αδόμητος και ελεύθερος από εντατικές χρήσεις για λόγους τοπίου και προστασίας περιβάλλοντος.

Ομως, αυτά είναι... ρομαντικά φληματία που αντιπροσωπεύουν την παραμονή τους στην απόφαση του Νομαρχιακού Συμβουλίου Ανατολικής Αττικής στις 16.2.2004. Επέστρεψε το φάρκελο στην Κοινότητα Αφιδνών με το επιχείρημα ότι «επί του παρόντος είναι θεσμοθετημένες χρήσεις γης που δεν επιτρέπουν την αιτουμένη χρήση για ΒΕΠΕ».

Ο Σουφλιάς, που ανέλαβε να συνεχίσει το έργο της Βάσως, δεν κρατιόταν. Εγραψε στα πολιά του τα παπούτσια την επιστημονική μελέτη του Τμήματος Περιβάλλοντος και τις αποφάσεις των αρμόδιων υπηρεσιακών οργάνων και του Νομαρχιακού Συμβουλίου, αγνόησε το γεγονός ότι η υπόθεση εκκρεμούσε στο ΣΤΕ και προχώρησε σε νομοθετική παρέμβαση. Κατέθεσε (μαζί με τον Σιούφα) τροπολογία σε άσχετο νομοσχέδιο, η οποία ψηφίστηκε το Σεπτέμβρη του 2004, ανάβοντας το πρόσινο φως για τη δημιουργία της Τεχνόπολης. Η αιτιολογική έκθεση της τροπολογίας είναι έχειλη από μήσος κατά του δάσους και του περιβάλλοντος, ενώ δεν διστάζει να αποθεώσει με ελεύντο τρόπο την καπιταλιστική επιχειρηματικότητα:

«Η χρήση της δημιουργίας Πάρκου Υψηλής Τεχνολογίας (Τεχνόπολης) ενισχύει σημαντικά το θεσμό της συγκεκριμένης Επιχειρηματικής Περιοχής ως εργαλείο χωροταξικής και αναπτυξιακής πολιτικής, το οποίο αποφέρει πολλαπλά οφέλη στην ανταγωνιστικότητα και του εθνι

■ **Colpo grosso κυβέρνησης - Κομισιόν**

Στο στόχαστρο η Ασφάλιση

Θεωρούμε προσβλητικό για τη νοημοσύνη όλων μας να καθήσουμε να συζητήσουμε τον ισχυρισμό του υπουργού Απασχόλησης Β. Μαγγίνα, ότι «υπήρξε προφανώς αδικαιολόγητη καθυστέρηση για την ενημέρωση της ελληνικής κυβέρνησης σχετικά με το χρόνο της απόφασης παραπομπής». Οταν για το παραμικρό ζήτημα υπάρχει εκτεταμένη αλληλογραφία της Κομισιόν με την ενδιαφέρομενη κυβέρνηση, είναι δυνατόν να πιστέψουμε ότι η Κομισιόν συζήτησε στη ζύδια και αποφάσισε την παραπομπή της Ελλάδας στο ΔΕΚ (Δικαστήριο Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων), χωρίς να ενημερώσει την κυβέρνηση για τη μέρα της συζήτησης; Θέλουν να μας πείσουν ότι κοτζάμ Κομισιόν συνεδρίασε ερήμην της ελληνικής κυβέρνησης, χωρίς ούτε ένας Ελληνας στις Βρυξέλλες να το πάρει χαμπάρι; Και γιατί τότε δεν ξεσήκωσε τον κόσμο η κυβέρνηση, γι' αυτή την ιταμή συμπεριφορά των Κομισάριων;

Η κυβέρνηση γνώριζε πολύ καλά τη μέρα της συζήτησης και έκλεισε παρασκηνιακά το μάτι στην Κομισιόν να πάρει την απόφαση παραπομπής στο ΔΕΚ, γιατί αυτό βολεύει πρωτίστως την κυβέρνηση.

Το αντικείμενο της προσφυγής της Κομισιόν είναι επιεικώς γελοίο. Η ασφάλιση των δημοσίων υπαλλήλων στην Ελλάδα, λέει, δεν υπάγεται στην κατηγορία της κοινωνί-

κής ασφάλισης, για την οποία υπεύθυνες είναι οι εθνικές κυβερνήσεις, αλλά στην επαγγελματική ασφάλιση, για την οποία έχει αρμοδιότητα η Κομισιόν. Δηλαδή, βαφτίζουν την ασφάλιση μιας τεράστιας κατηγορίας εργαζόμενων σε... ιδιωτική ασφάλιση. Τους έπιασε στο πόνο, λοιπόν, τους Κομισάριους για την «ανισότητα στη μετοχείριση ανδρών και γυναικών» και παραπέμπουν την «παραβίαση» στο ΔΕΚ. Φυσικά, για την εξίσωση προς τα πάνω, αν και τυπικά δεν πτάρνουν θέση. Ομως, ποιος μπορεί να φανταστεί ότι θα αποφασιστεί η μείωση κατά πέντε χρόνια του ορίου ηλικίας των ανδρών δημοσίων υπαλλήλων;

Το σημαντικότερο, όμως, είναι ότι ανοίγει άλλη φάμπτηρικα. Η Κομισιόν βάζει πρόδι σε ζητήματα κοινωνικής ασφάλισης, μεταμφεζοντάς τα σε ζητήματα ιδιωτικής ασφάλισης.

Κυβέρνηση και συνδικαλιστική γραφειοκρατία εμφανίστηκαν με κοινή γραμμή πλεύσης, όπως δηλώθηκε μετά τη συνάντηση που είχε την Τετάρτη ο Μαγγίνας με τη ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ. Οι γραφειοκράτες ζήτησαν από την κυβέρνηση να επαναφέρει το θέμα στο πολιτικό επίπεδο (στην Κομισιόν), αλλά -όπως δήλωσε ο Μαγγίνας- αυτό δεν είναι νομικά δυνατό. Ετσι, συμφώνησαν σε κοινή γραμμή πλεύσης, την οποία ανακοίνωσε ο Μαγγίνας: «Πρέπει να

επαναλάβω ότι υπάρχει μια ταύτιση στην υποστηρικτική γραμμή την οποία έχουμε και με την ΓΣΕΕ και με την ΑΔΕΔΥ για την αντιμετώπιση του θέματος. Θα παρασκευαστεί ένα οπλοστάσιο επιχειρημάτων για να αντιμετωπίσουμε με τον καλύτερο τρόπο αυτή την υπόθεση. Θέλω και πάλι να επαναλάβω ότι το ασφαλιστικό ως πρόβλημα, θα αντιμετωπίσει μετά τις προσεχείς εκλογές από την Κυβέρνηση η οποία θα προκύψει, αλλά τονίζω, με αποκλειστικό γνώμονα τα πραγματικά συμφέροντα των ασφαλισμένων και των συνταξιούχων, μέσα από ένα διάλογο και μέσα από διαφάνεια».

Η συμφωνία κυβέρνησης και συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας κάθε αλλο παρά αθώα είναι. Κάθε άλλο παρά την υπεράσπιση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων των δημοσίων υπαλλήλων έχει ως στόχο. Μπορεί τη δυνατότητα παρέμβασης της Κομισιόν να την αντικρύσουν αποτελεσματικά στο ΔΕΚ, όμως το βασικό τους όπλο θα είναι κάτι που καμιά πλευρά δεν θέλει να ομολογήσει: **η δημιουργία Ταμείου Ασφάλισης στο δημόσιο**. Τι σημαίνει αυτό; Οπι θα δημιουργηθεί η τεχνική βάση για μια ραγδαία επιδείνωση του καθεστώτος ασφάλισης των εργαζόμενων στο δημόσιο.

Οι δημόσιοι υπαλλήλοι έχουν το καθεστώς που ονο-

μάζεται «ασφάλιση στον εργοδότη». Το κράτος εισπράττει απ' αυτούς ασφαλιστικές εισφορές (παλιότερα δεν εισέπρατε, γιατί τις είχε ισοφρίσει με αυξήσεις που δεν έδωσε, αλλά το 1992 η κυβέρνηση Μητσοτάκη έσπασε με τον τοσαπουκά τη συμφωνία) και τους καταβάλλει σύνταξην. Αν δημιουργήθει ασφαλιστικό ταμείο, τι αποθεματικό θα έχει; Δεν χρειάζεται να προβληματιστούμε για την αυθαιρεσία που θα επικρατήσει. Το κράτος θα αναλάβει κάποιες υποχρεώσεις (με ομόλογα μεγάλης διάρκειας) και το Ταμείο θα αφεθεί στα αναλογιστικά προβλήματα που ομέσως θα υπάρξουν (το ίδιο έγινε και σε βάρος του ΙΚΑ, με το νόμο Ρέππη-Χριστοδούλακη, που νομιμοποίησε τη ληστεία των αποθεματικών του, επιστρέφοντας ψήφουλα από τα κλεμμένα). Αυτά τα αναλογιστικά προβλήματα (ελλείμματα) θα γίνουν η βάση για το χτύπημα των συνταξιούχων και την επιδείνωση των όρων συνταξιοδότησης. Το γεγονός ότι κανένας από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία δεν έκανε αυτή την επισήμανση, ζητώντας καθαρή τοποθέτηση από την κυβέρνηση, ότι δεν θα προχωρήσει στη δημιουργία Ταμείου, μας βάζει σε υποψία (για να μην πούμε ότι μας δημιουργεί τη βεβαιότητα), ότι τα έχουν συμφωνήσει και ότι θα παρουσιάσουν τη δημιουργία Ταμείου ως γραμμή άμυνας στη δίκη στο ΔΕΚ.

δηγήθηκε από Συντονιστική Επιπροπή Αγώνα «στην οποία πρωτοστάτησαν στελέχη του ΠΑΜΕ», όπως ισχυρίζεται ο «Πιζούπαστηρ», εν αντιθέσει με τις κινητοποιήσεις στο Δήμο Νίκαιας, που τις κατήγγειλαν ως «προβοκατόρικες». Τι να πεις; Δείχνουν όλοι τους ότι δεκάρα δεν δίνουν για τα εργατικά συμφέροντα, αλλά το μόνο που τους νοιάζει είναι το κομματικό-εξουσιαστικό όφελος.

■ Δυο ακόμα δολοφονημένοι κι ένας τραυματίας εργάτης

Πριν ακόμα κηδευτούν οι δυο δολοφονημένοι εργάτες του Περάματος, δυο ακόμα συνάδελφοί τους ήλθαν να προστεθούν στον κατάλογο, ανεβάζοντας σε 68 τους νεκρούς σε εργατικά «ατυχήματα» από την αρχή του χρόνου.

Σε έργα που γίνονται στο λιμάνι της Νέας Καρβάλης υποχρώρησε η πρόσχωση και ανατράπηκε φορτηγό της εταιρίας «Θόλος» του γνωστού μεγαλοεργολάβου Εμφιετζόγλου. Από τη θάλασσα όπου έπεσε ανασύρθηκε νεκρός ο οδηγός του. Στη βιομηχανική ζώνη της Τρίπολης 21χρονος φοιτητής, που δούλευε το καλοκαίρι, χτυπήθηκε από το κλαρκ που οδηγούσε (χωρίς να έχει δίπλωμα) με αποτέλεσμα το θάνατό του. Τέλος, στη Λάρκο, ένας ακόμα εργάτης της εργολαβικής ΜΕΤΚΑ, που ειδικεύεται στα... εργατικά «ατυχήματα» έπταθε σοβαρά εγκαύματα.

Εβλεπα στην τηλεόραση, σε ζωντανή σύνδεση, ένα τύπο σε έξαλλη κατάσταση. Μία πυρκαγιά του είχε καταστρέψει το σπίτι της αυτός γεράτος οργή και αγανάκτηση ούρλιαζε: «Δεν δουλεύει τίποτα, ένα κράτος μπουρδέλο έχουμε, παραλίγο να καούμε κι εμείς σαν τα ποντίκια...». Καταλαβαίνω απόλυτα τα συναιδήματα που είχε ο άνδρων μετά το καζίκι που του έτυχε. Διαφωνώ όμως κάθεται με τις εκτιμήσεις του. Και το αστικό κράτος δουλεύει μια χαρά εξυπηρετώντας τα συμφέροντα της πλουτοκρατίας που υπηρετεί, αλλά και τα περισσότερα μπουρδέλα προσφέρουν σωστές υπηρεσίες στους πελάτες τους. Άν και για τους οίκους ανοχής δεν έχω προσωπική αποψη, αφού μπουρδέλοτσαρκα έχω να κάνω κάτι δεκαετίες, με μια ματιά που έριξα στον διαδικτικό τόπο <http://www.bourdela.com/> μου δημιουργήθηκε η αίσθηση ότι κι αυτά εργάζονται με σύγχρονες προδιαγραφές. Τουλάχιστον αυτό ισχυρίζονται οι δαμώνες τους περιγράφοντας τις εμπειρίες τους στην ιστοσελίδα τους.

Να σταδιούμε, όμως, λίγο στην λειτουργία του κράτους. Ο, τι έχει σχέση με την προστασία του περιβάλλοντας τα έχουμε γράψει αναλυτικά σε προηγούμενα φύλα της Κόντρας. «Πλέον, ό, τι δεν παράγει άμεσα υπεραξία πετιέται στα σκουπίδια. Και αντίστροφα, ό, τι μπορεί να προσφέρει έδαφος κερδοφόρας τοποθέτησης στο ιδιωτικό κεφάλαιο κατεβαίνει από τη σφαίρα του εδυνικού ή του κοινωνικού και παραδίδεται στη «ρυθμιστική δύναμη της αγοράς». Τόσο απλά είναι τα πράγματα». Οσο για τις υπόλοιπες λειτουργίες του κράτους, μια παράγραφος από ένα άρδο του Δημήτρη Δανίκα στα «Νέα» μας δίνει μια εικόνα: «Ουδείς δα μπει φυλακή για τους κοριούς της κινητής. Η Ρικομένη αδώνα με βούλα και υπογραφή. Ούτε μισή δεκάρα για τους τόνους πετρελαίου που μετέτρεψαν τη δάλασσα της Καλντέρας σε χωματερή. Η βία των αστυνομικών πληρώνεται μερικές φορές με προαγωγές των ροπαλοφόρων και των βιαστών. Τα οιμόλογα, ε, καλά, τη χασούρα δα την πληρώσει ο λαός. Για τους Πακιστανούς του Βουλγαράκη, καλά, εκείνο το πήρε το βοριδάκι. Ντόρος να γίνεται. Να γλεντάνε τα δελτία των καναλιών με τα σκάνδαλα των πολιτικών. Να περνάει η ώρα στους καφενέδες των αραχτών».

Μπορεί να ισχυριστεί κανείς ότι δεν δουλεύουν όσο καλύτερα μπορούν οι κρατικοί μηχανισμοί καταστολής; Οι «δεσμοί» του αστικού κράτους με πρώτον και καλύτερο αυτόν της «δικαιοσύνης» του; Θυμόμαστε όλοι τα όσα κωμικοτραγικά έχουν γ

Τζόγος, στοίχημα και πρακτορείο, το δάσος θα σωθεί με ένα δελτίο KINO

✓ Με αμειώτη ένταση συνεχίζεται το μεταγραφικό παζάρι και άπαντες οι οπαδοί περιμένουν να πανηγυρίσουν για τα νέα αποκτήματα της ομάδας τους. ΑΕΚ και Ολυμπιακός έχουν σχεδόν ολοκληρώσει τις κινήσεις τους και τις τελευταίες μέρες υπάρχει κινητοποίηση και από τον Παναθηναϊκό. Αυτό που θα πρέπει να τονιστεί είναι ότι τα φράγκα που διακινούνται είναι λιγότερα σε σχέση με τις προηγούμενες χρονιές (εξαίρεση αποτελεί η ΑΕΚ, η οποία έχει αυξήσει το μπάτζετ της, αλλά σε σχέση με αυτό του Ολυμπιακού και του Παναθηναϊκού είναι μικρότερο), γεγονός που δεν επιτρέπει αισιοδοξία για κάπι καλό. Μπορεί τα φράγκα που διαβάζουμε στις εφημερίδες να φαίνονται εξωπραγματικά, αν όμως τα δούμε σε πραγματικά μεγέθη και τα συγκρίνουμε με αυτά που δίνονταν πριν μερικά χρόνια θα δούμε ότι είναι λιγότερα. Το τρίκ που κάνουν οι εφημερίδες είναι να παρουσιάζουν το συνολικό πακέτο της μεταγραφής και όχι το κόστος για κάθε χρονιά. Γιατί είναι άλλο πράγμα να λέμε ότι ένας παίχτης στοίχιζε 10 εκατομμύρια και άλλο να λέμε ότι το ποσό αυτό αναφέρεται στις συνολικές αμοιβές του για 4 χρόνια στις οποίες συμπεριλαμβάνονται πριμ, εφορία, παροχές, ρήτρες και ό,τι άλλο μπαίνει σε ένα επαγγελματικό συμβόλαιο.

Ενα πολύ απλό παράδειγμα για να καταλάβουμε τον τρόπο που παίζεται το παιχνίδι των εντυπώσεων είναι οι μεταγραφές του Ολυμπιακού. Οι οπαδοί νομίζουν ότι ο Κόκκαλης έχει βάλει βαθιά το χέρι στην τσέπη, όμως στην πραγματικότητα το μπάτζετ έχει μειωθεί. Οι παίχτες που αποχώρησαν από την ομάδα (αν δεν κάνω λάθος, πρέπει να είναι 14) θα στοίχιζαν περίπου 8,5 εκατ. Μέχρι σήμερα το ετήσιο κόστος των μεταγραφικών αποκτημάτων των ερυθρολέυκων κυμάνεται μεταξύ 6-6,5 εκατ., γεγονός που σε απλά ελληνικά σημαίνει ότι ο Κόκκαλης όχι μόνο δεν έχει βάλει το χέρι στην τσέπη, αλλά έχει και κέρδος σε σχέση με την περοσινή ομάδα. Στη χειρότερη γ' αυτόν περίπτωση, με τις δυο-τρεις μεταγραφές που θαί κάνει αικόμη, να έρθει στα περοσινά επίπεδα. Ο Τύπος όμως προβάλλει το συνολικό κόστος των μεταγραφών για τα τρία ή τέσσερα χρόνια που κλείνει ο κάθε παίχτης και ο κόσμος νομίζει ότι ο Κόκκαλης ξόδεψε 30 εκατ. για μεταγραφές και τρέχει να αγοράσει διαρκείας για να τον ενισχύσει οικονομικά. Αν μάλιστα του καθίσει και η

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

μεταγραφή του Καστίγιο, θα βάλει 10 εκατ. ζεστά στην τσέπη του και θα γλεντάει στην υγεία των κοριδίων.

Στην Παιανία κατάφεραν να αξιοποιήσουν σωστά τη μεταγραφή του Καραγκούνη και του Μάτος και να ζεστάνουν λίγο τους πράσινους απόδοσύς, όμως αικόμη απαιτούνται τρεις-τέσσερις μεταγραφές για να μπορούν να ελπίζουν ότι θα έχουν πρωταγωνιστικό ρόλο στο πρωτάθλημα. Σε αντίθεση με την περοσινή χρονιά, που οι μεταγραφικές κινήσεις της ομάδας είχαν ολοκληρωθεί πολύ νωρίς, φέτος ο Τζίγγερ ακολουθεί διαφορετική τακτική. Τα φράγκα που έχει σκοπό να ξοδέψει είναι πολύ λιγότερα από πέριοτα και γι' αυτό το λόγο θα κάνει όλες τις μεταγραφές προς το τέλος, για να έχει επικοινωνιακό πλεονέκτημα σε σχέση με Ολυμπιακό και ΑΕΚ, που θα έχουν ολοκληρώσει τις κινήσεις τους πολύ πιο γρήγορα. Από τον φίλα προσκειμένο στην πράσινη ΠΑΕ Τύπο προβάλλεται το επιχείρημα ότι οι μεταγραφές αργούν, γιατί η κάθε περίπτωση εξετάζεται προσεκτικά, ώστε να υπάρξει το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα. Κάνοντας λοιπόν την ανάγκη αρετή, ο Τζίγγερ και οι κολαούζοι του λανσάρουν τη ρήση «το καλό πράγμα αργεί να γίνει», για να αποκοινίσουν τους οπαδούς της ομάδας.

✓ Συνέντευξη Τύπου έδωσε την προηγούμενη βδομάδα ο πρόεδρος της ΠΑΕ ΑΕΚ Θεμιστοκλής Νικολαΐδης, στην οποία παρουσίασε την οικονομική κατάσταση της ΠΑΕ και τις προσπτικές που ανοίγονται για την ομάδα του. Η συνέντευξη έγινε σε μια περίοδο που οι οπαδοί της ΑΕΚ βρίσκονται στον εβδόμο ουρανό και ονειρεύονται πρωτάθλημα και τίτλους και ήρθε να ενισχύσει το θετικό κλίμα, αφού με βάση τα δύστα παρουσιάστηκαν στη συνέντευξη τα πέτρινα χρόνια αποτελούν παρελθόν για την ομάδα. Το συμπέρασμα που προβλήμηκε από το σύνολο του Τύπου είναι ότι η ΑΕΚ αφήνει πίσω της χρέες και οικονομικές δυσκολίες και περνάει σε μια νέα εποχή. Από τη φάση της εξυγίανσης περνάει στην εποχή της δυναμικής ανάπτυξης και το μελλοντικό διαγράφεται ευοίων.

Ο πρόεδρος της ΑΕΚ έδωσε αναλυτικά την οικονομική κατάσταση της ομάδας του για το 2005-06 και το 2006-07, από την οποία προκύπτει ότι η ζημιά από 5.644.000 ευρώ το 2005-06 μειώθηκε σε 229.000 ευρώ το 2006-07. Με βάση αυτά τα νούμερα υποστήριξε ότι η ΑΕΚ βρίσκεται σε τροχιά ανάπτυξης. Συμπληρωματικά ανέφερε ότι στα

3 χρόνια που διοικεί την ομάδα πιληρώθηκαν 19,5 εκατ. από το χρέος των 23 εκατ. που υπήρχε (η πληρωμή έγινε από την αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου και το ομολογιακό δάνειο των 10 εκατ. που πήρε η ΠΑΕ) και έχουν διακανονιστεί μέχρι το 2013 τα υπόλοιπα, οι φόροι που έπρεπε να πληρωθούν πέριοπτα (ανέρχονται περίπου σε 6 εκατ.) θα πληρωθούν με διακανονισμό την επόμενη τριετία, η Empire A.E. (θυγατρική εταιρία της ΠΑΕ) θα αποδίδει όλα τα έσοδά της στην ομάδα (τα κέρδη προ φόρων για το 2006-07 ήταν 29.091,31 ευρώ), η επενδύση που έχει γίνει συνολικά στην ομάδα και σε συνδυασμό με την αμέριστη συμπαράσταση των ΜΜΕ είναι απόλυτος κυρίαρχος.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

(εισιτήρια διαρκείας, πωλήσεις μπουτίκ κτλ), να έχει μια ευνοϊκή κλήρωση για να μπει στους ομίλους του Champions League, ώστε να κάνει απόσβεση τα συμβόλαια των παιχτών, και να πρωταγωνιστήσει η ομάδα στο νέο πρωτάθλημα. Μέχρι σήμερα ο Νικολαΐδης δείχνει ότι έχει ικανότητες και το επιχειρηματικό δαιμόνιο, που του επιτρέπουν να έχει φέρει στα μέτρα του τις καταστάσεις στην ομάδα και σε συνδυασμό με την αμέριστη συμπαράσταση των ΜΜΕ είναι απόλυτος κυρίαρχος.

Aπογοητευτική και η τρέχουσα εβδομάδα από κινηματογραφική άποψη. Η μόνη ταινία που ξεχωρίζει είναι η «Σπουδαία των τεσσάρων γηγάντων» του Αλφρέντ Χίτσκοκ, η οποία γυρίστηκε το 1959 και απετέλεσε τον πρόδρομο των περιπετειών τύπου Τζέιμς Μποντ. Πρόκειται για ένα κατασκοπικό θρίλερ με κεντρικό ήρωα ένα διαφημιστή (Κάρι Γκραντ) να βρίσκεται κυνηγημένος από παντού.

Αν και ενταργμένη στο ψυχροπολεμικό κλίμα εκείνης της εποχής (ταγμένη στην πλευρά της Δύσης, φυσικά), η ταινία συνδύνει υψηλά για την εποχή της επίπεδα εικόνας, ήχου και εφέ, ενώ δεν της λείπει το χιούμορ, ο σουρεαλισμός και το σαστένς (χωρίς να κυλήσει στογόνα αίμα, σύμφωνα με το στιλ του μετρ Χίτσκοκ). Αναμφίβολη η καλύτερη πρόταση της εβδομάδας.

Για τις υπόλοιπες ταινίες θα πούμε λίγα ενημερωτικά:

◆ Το «Καλοκαίρι στα βόρεια» του Στέφαν Κρόμερ πραγματεύεται τη σύγκρουση συμπεριφορών και απόψεων μιας εκρηκτικής δωδεκάχρονης έφηβης και της οικογένειας που τη φιλοξενεί για το καλοκαίρι. Ο δεκαεξάχρονος φίλος της και γιος της οικογένειας αδυνατεί να διαχειριστεί τις αφυπνίζομενες σεξουαλικές διαθέσεις της, ενώ στο όλο σκηνικό των συγκρούσεων εμπλέκεται και ένας νεαρός γείτονας...

Τίποτα περισσότερο από μια ειλικρινή ματιά στα προβλήματα που πηγάζουν από διαφορετικές απόψεις διαφορετικών γενεών.

◆ Ο «Πέτρινος κύκλος» του Γκριγόρι Νικλού ποντάρει στα ονόματα της Κατρίν Ντενέβη και της Μόνικα Μπελούτσι για να διηγηθεί μια ανορθόδοξη ιστορία με μεταφραστικά στοιχεία, όπου το υιοθετημένο παιδί της δεύτερης, βαριά άρρωστο, υπόκειται στις ασυνήθιστες θεραπευτικές μεθόδους ενός μυστηριώδους γιατρού.

◆ Στη «Συνωμοσία» του Μπιλ Ρέι η ασφάλεια του αμερικανικού έθνους αλλά και πολλών άλλων (!!) διακυβεύεται από τη δράση ενός διεφθαρμένου πράκτορα του FBI. Ετερος νεαρός πράκτορας, θαυμαστής μάλιστα του πρώτου, προσλαμβάνεται για να τον ξεσκεπάσει. Ο καιμένος ο Κρις Κούπερ βρίσκεται στον πιο όχιρο ρόλο της καριέρας του.

◆ Τέλος, έχουμε το σίκουελ της ταινίας του Ντάνι Μπιλ «28 μέρες μετά», που αυτή τη φορά έχει τίτλο «28 εβδομάδες μετά». σκηνοθετείται από τον Χουάν Κάρλος Φρεσκαντίγιο και ακολουθεί τα αποτυχημένα χνάρια της πρώτης. Επίσης, μια ανόητη ρομαντική κομεντί με τίτλο «Άδεια γάμου», όπου ο Ρόμπιν Γουΐλιαμς (μετά την τελευταία αποτοξίνωση) ως αιδεσιμότατος βάζει εμπόδια στον επικείμενο γάμο ενός ζευγαριού.

Ελένη Σταματίου

Den mas hiezeis re Dal...!

Αμπάς: άλλος ένας μπούστης Παλαιοστίνης

(Κι άλλοι) δύο εργάτες δολοφονημένοι - και η πολιτική μπήχλα τις εκλογές περιμένει

Τι και πότε ακριβώς έκαναν οι συνδικαλιστές του Συνδικάτου Μετάλλου, που συμμετέχουν στην επιτροπή «Υγειεινής και Ασφάλειας»;

◆ Εξωστοματική γονιμοποίηση.

◆ Βασ(τ)ιλή κάτσε φρονίμια.

◆ Γκορ: ο πράσινος πλανητάρχης.

◆ Τραγωδιστές.

◆ «...κι αυτό το όχρηστο κρέας που σε περιβάλλει/ ξέσχιστο κι ανοιχτό να μπει το καθαρό νερό, ο αγέρας/ του διπλανού σου ο καλός λόγος να μπει η φωτιά/ που φωτίζει τις ένοπλες συνοικίες, που κρατάει ορθούς τους σκοτωμένους...» (Τ. Πατρίκιος - «Κοιλιά», αφιερωμένο -από μας- στον καναπέ...).

◆ Κατάλληλο: απαραίτητη η γονική συνεύρεση.

◆ «Με τη διαγραφή του άρθρου περί ερασιτεχνισμού, το 1981, αρχίζει ο επίσημος, θεσμικός συσχετισμός

της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής, του Ολυμπιακού Κινήματος, με την οικονομία» (από συνέντευξη του λέκτορα αθλητικής κοινωνιολογίας Ν. Πατσαντάρα στα Νέα, 16/7/07). Ω πατέρα (μάνα κ.λ.π) του αγού, του ωραίου κ.τ.τ. (και τα τοιαύτα).

◆ Οικολογικό αυτοκίνητο φτιαγμένο από κάνναβη («ανάβει»);

◆ «Οι Βρυξέλλες άνοιξαν χθες τον δρόμο για την έγκριση της πρώτης καλλιέργειας, για εμπορική διάθεση, ενός γενετικά μεταλλαγμένου προϊόντος στην Ευρωπαϊκή Ένωση, από το 2001. Η BASF ο γερμανικός όμιλος χημικών, ζητά έγκριση για να διαθέσει στην αγορά την ποικιλία Aflora, μια γενετικά μεταλλαγμένη πατατά, για βιομηχανική χρήση όπως η παρασκευή υλικών συσκευασίας και χαρτιού περιτυλίγματος» (Ημερήσια, 17/7/07). Αφιερωμένο στα ευρωλιγύρια, τα λαμόγια και τους ευρωαικολόγους.

◆ «Ηρθαν Ιρλανδοί τραπεζίτες για δουλειές με τους Δήμους» (Κέρδος, 17/7/07). Προφανώς για να πρωθήσουν την οικονομική «αυτοδυναμία» της αυτοδιοίκησης.

◆ Τα βρήκαν κυβέρνηση και ΓΣΕΕ (άρθρο 141 της Συνθήκης

Μια σχετικά βολική θέση ψηφοφόρου

της ΕΕ).

◆ «Τα μοιράζουν -χρόνια φυλάκισης- σαν να είναι στραγάλια» (σχόλιο από το ακροατήριο την Τρίτη 17/7/07 στη δίκη του Γ. Δημητράκη).

◆ «Οι νέες μορφές απασχόλησης μπορούν να λειτουργήσουν συμπληρώνοντας τις παραδοσιακές μορφές και διευκολύνοντας την είσοδο ή την παραμονή στην αγορά εργασίας ομάδων με ιδιαιτερότητες όπως οι νέοι, οι μεγάλης ηλικίας εργαζόμενοι και οι γυναίκες» (από σημείωμα της Μ. Παναγιωτοπούλου-Καστιώτου, ευρωβουλευτού της ΝΔ, Η Ναυτεμπορική, 17/7/07).

◆ Σύνταξη στα 18, στράτευση στα 100!

◆ Φωτιά στον κώλο των εργαζομένων από 1η Αυγούστου: νέες αυξήσεις στα τιμολόγια της ΔΕΗ.

◆ Εργασιακές βελτιώσεις βλέπει η ΟΚΕ (Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή). Για όσους

καταδίκασαν τις γρατζουνιές του Πολυζωγόπουλου...

◆ «Απαγορεύεται η κατάσχεση της πρώτης κατοικίας δανειοληπτή για χρέος εώς 10.000 ευρώ από καταναλωτικά δάνεια και πιστωτικές κάρτες, υπό την προϋπόθεση ότι υπάρχει αποδεδειγμένη αδυναμία πληρωμής» (3587/Τ.Α' ΦΕΚ 152, 10/7/07). Προσέξτε την φράση «αποδεδειγμένη αδυναμία»...

◆ Λυσάξανε μια σειρά -οι περισσότερες-

φυλλάδες με την απεργία των αρχαιοφυλάκων.

◆ «Η κοινωνία απαατεί για κάθε έγκλημα να υπάρχει τιμωρία.» (Γ. Βουλγαράκης, συνέντευξη στην Αυγή, 15/7/07).

◆ Φράγκα δεν έχουν οι επιχειρήσεις για τα μεροκάματα αλλά τα στελέχη τους πληρώνονται κολά: ένας γενικός διευθυντής τοιμάρει από 78.193 μεικτά το χρόνο (Βουλγαρία) μέχρι 375.000 (Βρετανία). Και συ φάε σκατά, λαέ (οι πληροφορίες από Ελευθεροτυπία, 15/7/07).

◆ Πυρκαγιές: και τώρα «θεωρίες συνωμοσίας»...

◆ Αθώοι οι της Δ.Ε.Κ.Α - Δέκα επί...στο Γ. Δημητράκη (...μπάτσοι- δικαστές!).

◆ Την κυβέρνηση («Υπέρ Σκοπίων η ευρω... ΝΔ!») εγκαλεί το ΠΡΙΝ, 15/7/07. Το γαρ πολύ των... εκλογών γεννά παραφροσύνη.

◆ Αντικαπιστρική αριστερά.

◆ «Ενα είμαστε όλοι μαζί. Εγώ, ο Πολύδωρας, ο Χρυσοχοΐδης, και η κυρία του τένις, όλοι ένα είμαστε. Το κράτος». Ρεπορτάζ στο «Ε» της Ελευθεροτυπίας, 15/7/07, κείμενο Απόστολος Διαμαντής. (Μιτράβο αγρό! Οπως το λες: Εγώ ο Πολύδωρας... το κράτος). Αλήτες, ρουφιάνοι, δημιοσιογράφοι.

◆ «Πέρα από τις ευθύνες... το σύστημα δεν υπέστη ρωγμή. Το σύστημα των Πανελλαδικών Εξετάσεων είναι δοκιμασμένο και όψιο γο στην αντικειμενικότητά του. Είναι αξιόπιστο και αδιάβλητο». Θ. Τεγόπουλος, Ελευθεροτυπία, 15/07/07. Όλα κι όλα. Το σύστημα προέχει.

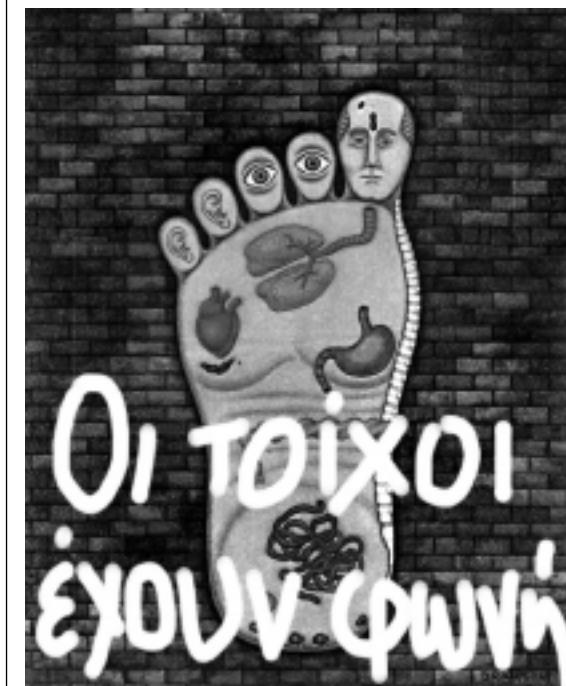
◆ «Πολιτικό έγκλημα ο θάνατος των δύο εργατών» (Ριζοσπάστης, 17/7/07). Και η εκτέλεση αφεντικών δεν είναι πολιτική;

◆ Πλάι-πλάι (σ.σ. 14-15) στο Ριζοσπάστη (17/7/07) οι αποκαλύψεις καταπατήσεων στην Πεντελή και η κρατική διαφρίμιση (ΥΠΕΧΩΔΕ) «Περιληφτική Απολογιστικής

Εκθεσης για το Περιβάλλον»...

◆ «Σε ομηρία και η Ακρόπολη - από τους Αρχαιοιφύλακες», Ελευθεροτυπία, 17/7/07. Κοινώς, πατάξτε τους.

Βασιλης

◆ Αγαπώ την πραγματικότητα που χτίζω. Κόσμος χωρίς πολέμους και βία (Be positive)

Που ακριβώς χτίζουν τα πολικάρια δεν μπορούμε να σας πούμε με ακρίβεια. Το σύνθημα το πήραμε από το αντιρατσιστικό φεστιβάλ. Αρκετά ταιριαστό με το περιεχόμενο που έχει το αντιρατσιστικό φεστιβάλ. Εντελώς αταίριαστο, όμως, εντελώς λαθεμένο, εντελώς έξω από τους πραγματικούς όρους και προϋποθέσεις που απαιτούνται για να εξαφανιστούν η φτώχεια, η καταπίεση, η μετανάστευση. Θα ήταν βαρετό να ξαναφωτήσουμε τους συμπαθείς «χαρούμενους» ανθρωπιστές τι είναι αυτό που γεννάει τους πολέμους, τη βία, τον ρατσισμό κ.ο.κ. Γιατί από πολιτική μελέτη και θεωρία μάλλον είναι του... με ένα Αρλεκιν ξεχιλέμαι. Ρωτάμε κάτι πο απλό. Γνωρίζετε, τρυφερά παλικάρια μας, το λαϊκό άσμα «είναι κακό στην άμμο να χτίζεις παλάτια»; «Βεβοίωσ»... μας απάντησαν. «Τα κουβαδάκια μας πού είναι»;

◆ Πάρνηθα ΝΔ, ΠΑΣΟΚ Πεντελή. Εμπρηστές της ζωής μας. Να πληρώσουν για το έγκλημα της Πάρνηθας (ΚΟΕ)

Τελευταία -εκλογές γαρ- είναι πολύ συνηθισμένη στην κοινοβουλευτική αριστερά η φράση να πληρώσει η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ. Θέλουν, δηλαδή, να εισπράξουν το πρόστιμο που έχει βάλει κάποιος (ίσως η ανεξάρτητη Δικαιοσύνη, ίσως ο καλός θεούλης, κάποιος τέλος πάντων) στη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ. Εχουν στήσει τα μαγαζιά τους (άλλοι είναι ακόμη στο στήσιμο) και περιμένουν την επιταγή. Το πρόβλημα είναι ότι είναι πολλά τα μαγαζιά και κανένας δεν ξέρει σε ποιο όνομα θα κοπεί η επιταγή. Εδώ ακριβώς υπερέχεται ο ρόλος της ΚΟΕ. Πρώτον για να επιβεβαιωθεί η στρατηγική της να γίνει η Αριστερά ένα μαγαζί. Αν είμασταν ένα μαγαζί, τονίζει ο εκπρόσωπος της ΚΟΕ, δεν θα είχαμε προβλήματα με τον ταχυδρόμο (τεχνικό είναι το θέμα, καταλαβαίνετε). Δεύτερον, για να δειξεις ότι είναι εφικτό να ενωθεί κάποιες η Αριστερά, θα διεκδικήσει να πάρει αυτή την επιταγή και θα τη μοιράσει δίκαια παρ' όλο που είναι με το Συνασπισμό. Να λοιπόν πόσο σημαντικό είναι για μια οργάνωση να διαπνέεται από τις αρχές της ενότητας. Παίρνει ένα ξεχωριστό ρόλο στην πολιτική πάλη. Ρε, μπας και είχαν τον Λεωνίδα (άλλη στενοχώρια αυτή μετά τον χουντοχρυσόδουλο) καθοδηγητή;

◆ Το τελευταίο δέντρο που σήφησε ο Καραμανλής. Ψηφίζω ΠΑΣΟΚ και τον οικολόγο Δημοσθένη Βεργή για να ξαναπροστίσει η Ελλάδα

Στη αφίσα ο πρόεδρος Δημοσθένης φωτογραφίζεται δίπλα σε ένα δέντρο (το μοναδικό λέει -ευρηματικά- που έμεινε)... ντυμένος. Λέτε η... σεμνή περιβολή να είναι μια πολιτική παραχώρηση για να τον βάλει το ΠΑΣΟΚ στις λίστες; Τέτοιος οπορτ

Δυο σωληνουργοί, ο 60χρονος **Δημήτρης Φαμπιόλης** και ο 23χρονος **Βασιλης Ηρακλέους** είναι οι νεότεροι της Ναυπηγοεπισκευαστικής Ζώνης Περάματος. Βρήκαν τραγικό θάνατο σε μια από τις δεξαμενές του γκαζάδικου «Ailsa Craig», ιδιοκτησίας Φραγκίστα (με πανομέζικη σημαία).

Ξεχείλισε και πάλι η οργή στη Ζώνη. Γεμάτα δάκρυα τα σκληρά πρόσωπα των εργατών, πύρινες οι κουβέντες, γενική η συμμετοχή στην καθιερωμένη 24ωρη απεργία της επόμενης μέρας. 15 νεκροί από το 2000, έλεγαν, χώρια οι τραυματίες. Και απαριθμούσαν περιστατικά πρόσφορτα, που ζωές γλίτωσαν από τύχη. Οπως από τύχη γλίτωσαν την περασμένη Δευτέρα οι περίπου 100 εργάτες της Ζώνης και ναυτεργάτες που δούλευαν πά-

Τους έστειλαν στο θάνατο

νω στο γκαζάδικο την ώρα της έκρηξης.

Ολοι στη Ζώνη αναλογίζονταν με δέος ότι αύριο μπορεί να είναι η δική τους σειρά. Πόσες φορές, όμως, δεν έχουν κάνει τις ίδιες σκέψεις; Ακόμη και οι πιο νέοι από αυτούς έχουν ξαναδεί συναδέλφους τους να πέφτουν νεκροί. Εχουν ξαναοισθανθεί τα ίδια συνασθήματα. Όλα, όμως, δείχνουν να ακολουθούν τον ίδιο κύκλο: έγκλημα - οργή - 24ωρη απεργία - επιστροφή στην ίδια καθημερινότητα, μέχρι το επόμενο έγκλημα. Με ρώσικη ρουλέτα μοιάζει το μεροκάματο στη Ζώνη. Η ανεργία που για χρόνια μάστιζε τον κλάδο βραχνάς. Η σχετική ανάκαμψη των τελευταίων χρόνων δεν οδήγησε σε βελτίωση στις των εργασιακών συνθήκων. Αντίθετα, αυτές έγιναν πιο άγριες. Εκεί ισχύει ο νόμος των εφοπλιστών και των μεγαλοεργολάβων: για να υπάρχει δουλειά στο Πέραμα, αυτή θα πρέπει να γίνεται γρήγορα και φτηνά.

Τι σημαίνει γρήγορα και φτηνά; Σημαίνει εντατικοποίηση της δουλειάς, αγνόηση βασικών κανόνων ασφαλείας που απαιτούν δαπάνη και χρόνο (ως γνωστόν, στη ναυτιλία ο χρόνος είναι χρήμα και πολύ μάλιστα), όπως είναι ο καθαρισμός και ο συνεχής ελεγχός των χώρων όπου γίνονται εργασίες, και απουσία εργαλείων και μέτρων ασφαλείας από τους εργολάβους που παίρνουν τις δουλειές. Όλα τούτα φάντακον καθαρά στο νέο έγκλημα.

Το πιοτοποιητικό απαλλαγής που είχε το «Ailsa Craig» επέτρεπε μόνο εργασίες καθαρισμού. Και όμως, στη «γκαζώμενη» δεξαμενή σταλθήκαν σω-

ληνουργοί, που πραγματοποιούν μεταλλουργικές εργασίες που παράγουν σπινθήρες. Ακόμα και η μπολαντέζα που είχαν μαζί τους για να βλέπουν δεν ήταν αντεκρηκτικού τύπου, αλλά μια κοινή μπολαντέζα, που μάλιστα τα καλώδια της ήταν γυμνά, όπως αποδείχτηκε. Ακόμα και από τη μπολαντέζα θα μπορούσε να προκληθεί η έκρηξη. Μπορείς, μετά από αυτά, να μη μιλήσεις για έγκλημα; Μπορείς να μιλάς για «ατύχημα», όπως έκαναν η κυβέρνηση, τα αστικά ΜΜΕ και η πουλημένη ΓΣΕΕ;

Αλλά και όσα συνέβησαν μετά την έκρηξη και τη φωτιά στη δεξαμενή αποκαλύπτουν ένα άλλο έγκλημα. Αυτό της απουσίας μηχανισμού αντιμετώπισης τέτοιων περιστατικών. Το γκαζάδικο δεν διέθετε μέσα πυροσβεστης. Οι πυροσβέστες που έφτασαν ούτε εκπαιδευμένοι για τέτοια επέμβαση ήταν (είναι χαρακτηριστικό πως τον ένα νεκρό ανέσυρε από τη δεξαμενή

συνάδελφός του που κατάφερε να κατέβει), ούτε τα απαραίτητα μέσα διέθεταν! Περίπου 20 μπουκάλες οξυγόνου έφεραν για να μπορέσουν να βοηθήσουν τουλάχιστον τον δεύτερο εργάτη, που επί μισή ώρα επικοινωνούσε μαζί τους και έδινε μάρτη για να κρατηθεί στη ζωή. Μόνο 3 απ' αυτές ήταν γεμάτες! Άλλα κι αυτές τελικά δεν λειτούργησαν. Έτσι, έσβησε ο άνθρωπος χωρίς πυροσβέστες και συνάδελφοί του να μπορούν να τον προσεγγίσουν και να τον βοηθήσουν να κερδίσει τη μάρτη.

Στη διάρκεια αυτής της άνισης μάρτης αποκαλύφτηκε και το απόλυτο χάος. Ουδείς ήξερε πόσοι δούλευαν μέσα στη δεξαμενή. Μέχρι και το μεσημέρι (η έκρηξη έγινε στις 10:30 το πρωί) ουδείς ήξερε πόσοι είναι οι νεκροί. Τον δεύτερο νεκρό κατάφεραν να τον εντοπίσουν γύρω στις 7 το απόγευμα, ενώ μέχρι αργά το βράδυ δεν μπορούσαν να τον ανασύρουν.

Εφοπλιστές και εργολάβοι έχουν λόγους να θέλουν αυτό το εγκληματικό χάος στη Ζώνη. Αυτό το χάος, αυτή η απόλυτη ασυδοσία είναι προϋπόθεση για την αύξηση των κερδών τους. Οι κυβερνήσεις, όμως, τι κάνουν; Ανογκάστηκε κάποτε το ΠΑΣΟΚ να ψηφίσει το νόμο για το Μητρώο Επιχειρήσων, αλλά τον άφησε ανενεργό, μέχρι που ήρθε η ΝΔ τον περασμένο Μάρτη και τον κατήργησε, για να ψηφίσει άλλο, σύμφωνο με τις απαιτήσεις των εργολάβων. Οσο για τις Μικτές Επιτροπές Ελέγχου, λειτουργούν περισσότερο στα χαρτιά, με ευθύνη και της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας της Ζώνης, που ανέχεται αυτή την κατάσταση.

Scripta

«Η Γ.Σ.Ε.Ε. εκφράζει τη βαθύτατη λύπη της, αλλά και την οργή της για το νέο **τραγικό απύχημα** στη Ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη Περάματος που στέρησε τη ζωή σε δυο συναδέλφους μας... Θελουμε να πιστεύουμε ότι αυτή τη φορά η ελληνική δικαιούσνη δε θα χαρακτηρίσει και αυτό το **θανατηφόρο απύχημα** ως πλημμέλημα».

Δελτίο Τύπου της ΓΣΕΕ, 16.7.07

Verba

«Έκφραζω τη λύπη μας και την οδύνη μας για το **απύχημα** το οποίο συνέβη στο Πέραμα και για την απώλεια μιας ανθρώπινης ζωής».

Ευάγγ. Αντώναρος, Press Room, 16.7.07

Δεν μπορείς να ξεχωρίσεις τον κυβερνητικό εκπρόσωπο από τη ΓΣΕΕ. Και οι δυο βαφτίζουν ένα προμελετημένο έγκλημα, δυο προανηγελθείσες δολοφονίες εργατών ως «απύχημα». Μια ακόμη απόδειξη ότι τα διαίτα συμφέροντα υπηρετούν. Τα συμφέροντα του κεφαλαίου.

Στρόφιγγα

Ας αφήσουμε στην άκρη τις ποινικές πλευρές της υπόθεσης με την αλλοίωση των βαθμών στη Θεσσαλονίκη και ας εστιάσουμε την προσοχή μας σ' ένα γεγονός που το παραδέχτηκε η ίδια η κυβέρνηση. Υπήρξε (όπως είπαν και η υπουργός Γιαννάκου και ο γενικός γραμματέας Καραμάνος «παρεξήγηση». Δηλαδή, ο πρόεδρος του «αμαρτωλού» βαθμολογικού κέντρου της Θεσσαλονίκης παρεξήγησε τις οδηγίες που προφορικά δόθηκαν από το υπουργείο και επέδειξε... υπερβάλλοντα ζήλο, φτάνοντας στην παρανομία, η οποία αποκαλύφθηκε από τις καταγγελίες δυο καθηγητριών.

Ποιοί ήταν το περιεχόμενο των οδηγιών-εντολών που μεταφέρθηκαν προφορικά στους προέδρους των βαθμολογικών κέντρων; Να φροντίσουν ώστε να μην υπάρξει μεγάλο ποσοστό αναβαθμολογήσεων. Πώς θα γινόταν αυτό; Με μια γενική ελαστικότητα στη βαθμολόγηση. Μια γενική ελαστικότητα που -όπως αποτελεί κοινό μυστικό μεταξύ όλων των εμπλεκόμενων, παιδείας και παραπαιδείας- ξεκίνησε από τη σχετική ευκολία των θεμάτων που μπήκαν φέτος στις πανελλαδικές εξετάσεις.

Ο λόγος: **Καθαρά προεκλογικός**. Η κυβέρνηση δεν επιθυμεί φέτος να βρεθεί αντιμέτωπη με το φαινόμενο του αποκλεισμού δεκάδων χιλιάδων μαθητών, λόγω της βάσης του 10. Πλην όμως, τα εύκολα θέματα δεν οδηγούσαν αυτόματα στον επιθυμητό στόχο, στότε δόθηκαν οδηγίες για ελαστικότητα κατά τη βαθμολόγηση, τις οποίες η συγκεκριμένη πρόεδρος της Θεσσαλονίκης οδήγησε στα ακραία όριά τους.

Τι δείχνουν όλα τούτα; Οτι οι εξετάσεις δεν έχουν καμιά σχέση με την εκπαιδευτική διαδικασία, ότι δεν μετρούν επίπεδο γνώσεων και κριτική ικανότητα. Οι εξετάσεις είναι ένας μηχανισμός που μοιάζει με στρόφιγγα. Αυτή η στρόφιγγα πότε ανοίγει και αφήνει περισσότερα παιδιά να περάσουν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και πότε κλείνει μεγαλώνοντας τον αποκλεισμό. Πέρυσι ήταν η περίοδος του σημαντικού κλεισμάτος της στρόφιγγας, φέτος είπαν να την ανοίξουν λίγο, για να μην έχουν πρόβλημα στις εκλογές.

Και όμως, αυτό το πρόβλημα δεν συζητήθηκε καθόλου. Συζητήθηκαν και οι πιο απίθανες λεπτομέρειες των όσων συνέβησαν (ή ενδέχεται να συνέβησαν) στο τρίγωνο υπουργείο-πρόεδρος βαθμολογικού κέντρου-βαθμολογητές, αλλά για την ουσία, για τη φύση, το χαρακτήρα και το περιεχόμενο του εξεταστικού συστήματος δεν μίλησε κανείς. Ούτε οι συνδικαλιστές εκπαιδευτικοί της ΟΛΜΕ και των ΕΛΜΕ. Κι ας ήταν αυτό το σκάνδαλο μια ευκαιρία για να τεθεί το θεμελιώδες ερώτημα: είναι πιο σημαντικό το διαβλητό ή αδιάβλητο ενός συστήματος επιλογής, από τον ίδιο τον άδικο χαρακτήρα αυτού του συστήματος; Βεβαίως και έπρεπε να συζητηθούν οι πυτσές του προβλήματος που προέκυψε, αλλά η συζήτηση έπρεπε να πάει παραπέρα, στην καρδιά του προβλήματος.

Στα παιδιά που τσακίζονται για τουλάχιστον δυο χρόνια, παπαγαλίζοντας πληροφορίες και «τσελεμεντέδες» για την επίλυση ασκήσεων, διαδικασία που τους αποστέρει τον απαραίτητο πλούτο γνώσεων και την ανάπτυξη της κριτικής ικανότητας, κι ύστερα μπαίνουν σε μια ανθρωποφαγική διαδικασία που στην πλειοψηφία τσακίζει τα όνειρα (όχι μόνο σε όσους αποκλείονται αλλά και σε σημαντική μερίδ